

sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

SAYI: 263

18 Kasım 2006

1.50 YTL

SAVAŞ KARŞITI HAREKET KAZANIYOR

BUSH ve ÇETESİ GİDİYOR

Irak ve Afganistan'daki direnişerin giderek gelişmesi, her iki ülkede de ABD ve İngiltere'nin oluşturduğu ittifakın çok büyük zorluklara takılması ve kendi askeri yöneticilerinin ağızdan siyasi olarak yenildiklerini kabul etmeleri önemli bir gelişmeydi.

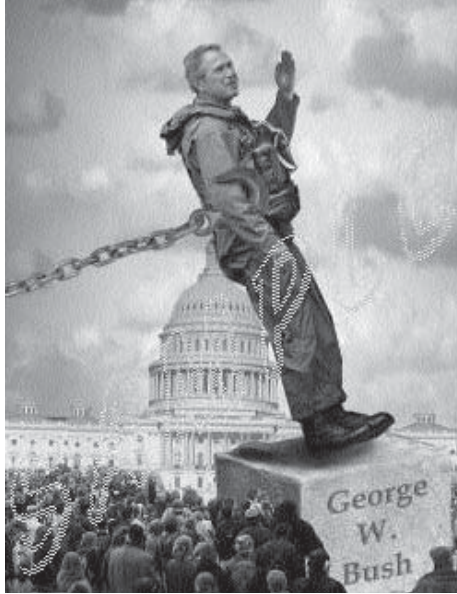
Sonra İngiltere başbakanı Blair aşağıdan, kendi partisinden gelen baskının sonucunda çekileceğini ilan etmesi ve son olarak da Bush'un ve partisinin seçimlerde uğradığı hezimet artık bu ikilinin politikalarının ağır bir yenilgi aldığı konusunda hiçbir kuşku bırakmadı. Bugünlerde Bush ve Blair yenil-

ginin sonucunda atmaları gereken yeni adımları tartışıyorlar.

Ancak kimse hayale kapılmamalı. Bush'un yerine gelen Demokratlar savaşa karşı değiller. Onlarsadece Irak yerine Suriye'ye saldırmannın doğru olacağını söylüyorlar. Öyleyse sırada İran ve Suriye var.

Blair'in yerine ise ikiz kardeşi Gordon Brown gelecek. Brown, Blair ile aynı politikalara sahip.

Bütün bu koşullarda antiemperyalistlerin görevleri sürüyor. En geniş ittifaklarıkurarak bu ikilinin gidişini hızlandırmalıyız ama yerlerine geleceklere de aman vermemeliyiz.

Bush yeniliyor • Halk savaşa hayır dedi ama • Amerikan halkı yoksullaşıyor • Bu sadece ilk adım • Amerikan halkı neye oy verdi? • Bush kadınlara ve eşcinsellere düşmandı: Sayfa 6-7

**BADEM GÖZLÜ
DEVLET ADAMI**

Şenol Karakaş

Sayfa: 3

**IRKÇILARA
DÜŞÜNCE
ÖZGÜRLÜĞÜ
OLUR MU?**

Cengiz Alğan

Sayfa: 9

**NOBEL NEDEN
VERİLİR**

Orhan Bulut

Sayfa: 9

Sağlığımızı koruyalım

Sağlıkta Dönüşüm Yasası çalışanlar için çok ağır bir saldırı. Dünya Bankası ve IMF'nin isteği ile çıkarılan bu yeni yasa ile emeklilik hakkı budanıyor, Sigortalı olarak sağlık hizmetlerinden yararlanmak hayal hale geliyor.

Hemen hemen herkes prim ödemek zorunda ama prim ödesez bile gene de sınırlı sağlık hizmeti alınacak.

Yeni sağlık yasası hastaneleri özelleştiriyor. Sağlık ocaklarını hepten kaldırıyor ve yerine sağlık şersoneli arasında ticarilişkileri öne çıkaracak olan Aile Hekimliği geliyor.

Sağlık Ocakları ve kamu hastaneleri ortadan

kaldırıldıkça özel hastanelerden alınan hizmetler de giderek paralı hale gelecek. zaten daha şimdiden birçok sağlık hizmeti için büyük paralar ödemek gerekiyor. Bu, ileride daha da artacak.

Öğrencilerin yararlanabilecekleri tek sağlık kurumu Medikolar. Yeni yasayla Medikollar'da ortadan kalkıyor. Bütün bunlara sessiz kalmak, boyun eğmek mümkün değil. Ayağa kalkmak, sesimizi yükseltmek zorundayız. Yasayı geri yollamak hala mümkün.

Daha fazla bilgi için: sayfa 4'e bakın

KİM NE DEDİ?

“

“içimde Ecevit ile kukaklaşmamın boşluğu var”

Deniz Baykal, CHP Genel Başkanı

“Atatürk'ün ilkeleri üzerinden siyaset yapmayı biz çirkin buluyoruz”

Tayyip Erdoğan, Başbakan

“İlgili ilgisiz, her yerde, adeta futbol maçı seyrederek gibi, maçlarda sloganlar gibi bunu bağırıp çağırıyorlar var. Bunlar hoş şeyler değil. Bunları bir siyaset terimi olarak kullanma gibi bir yanlışın içine düşmeyelim. Hele hele siyasi partiler bunun üzerinden rant bekliyorsa aldanyorlar”

Tayyip Erdoğan, Başbakan, Ecevit'n cezasisinde atılan “Türkiye laikdir, laik kalacak” sloganları üzerine

”

Askeri emirle kesilen çınar

İzmir'e bağlı 2 bin 376 nüfuslu Müşküle Köyü'nde, muhtarın çalışmalarını protesto etmek için 5 kişilik ihtiyar heyeti, geçen yıl yedek üyelerle birlikte topluca istifa etti. Yeni ihtiyar heyetini belirlemek için sandık başına giden köylüler protesto amacıyla “köyün delisi” olarak bilinen akli dengesi yerinde olmayan köylüleri seçtiler.

Köyün ilginç bir yanı da, köylülerden birisinin, 60'lı yıllarda cina yetten hapse girip Nazım Hikmet'le tanışmış olması. Hapisten çıktıktan sonra da köye gelip ondan öğrendiklerini anlatmış. O günden bu yana köy “solculuğu” ile biliniyor. Nazım'ın altına gömülme vasiyet ettiği çınarı da köye dikmişler. Ancak bu çınar da 12 Eylül'den nasibini almış ve askerî emriyle kesilmiş.

sosyalist işçi'ye internet üzerinden ulaşmak için:
www.sosyalistisci.org

hertürlü yazışma için:
sosyalistisci@gmail.com

Tohum yasası çıktı

Ekmeğimize el konuluyor

TBMM büyük bir hızla yeni tohumculuk yasasını çıkardı. Yeni çıkan yasa Irak'ta işgal altında çıkarılan yasa ile hemen hemen aynı.

Yeni yasa bir yandan çiftçiyi ağır bir biçimde vuruyor ardından da diğer tarafa tüketicileri vuruyor.

Herşeyden önce artık çiftçiler özgürce tohumlarını alamayacaklar. örneğin 1 kg domates tohumu artık 18-20 bin dolara mal olacak. Bu durumda tüketiciler üreticinin eline geçen tohumun 6 katı bir fiyat ödemek zorunda kalacaklar.

Bu arada artık tohumlukların kontrolü Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı'ndan alınarak Türkiye Tohum Birliği'ne bırakılıyor. Böylece gıda güvenliği tamamen tekelin kontrolüne bırakılmakta.

Yasak olan Genetiği Değiştirilmiş Organizmalar (GDO) bu yeni yasayla birlikte yasallaşılıyor.

Türkiye'ye her yıl 2 milyon tona yakın genetiği değiştirilmiş mısır, soya, pamuk ve kolza girmekte. Artık büyük tekelin alanları da ki tohumlukların gen-

lerine müdahale ederek bu tohumları patent altına alacak ve üreticileri yüksek fiyatlarla satmaya başlayacaklar.

Oysa birçok ülkede GDO'lu tarım yasaklanmış durumda. Bu tohumlar biyogüvenlik, biyoçeşitlilik ve halk sağlığı açısından tehlikeli. Anadolu'da 13 bin çeşit

değişik gen var. Bu zenginlik bütün Avrupa'nın toplamında yok.

Yeni yasa bu zenginliği bütünüyle imha edecek. Öte yandan tohumların patent altına alınması küçük çiftçiyi öldürükten tarım alanında çok büyük bir yıkıma sebep olacaktır.

Bu alandaki en büyük tekelardan birisi Cargill. Dünya hububat üretiminin yüzde 25'ini kontrol eden Cargill tohumlukta ise çok daha büyük bir paya sahip.

Cargill bir yandan Ziraat Bankası'na, diğer yandan da Ülker'e ortak. Meclisin çıkardığı yeni yasa em başta Cargill olmak üzere Novartis, Monsanto, Dupont, ADN ve Bayer gibi büyük tekelere yarayacak. İlerde bu şirketlerin adını daha çok duyacağız.

MHP Kongresi

Ne değişecek

Kongre öncesi MHP, tam da kendine uygun bir hazırlık içinde. Genel Başkan adaylarından Ümit Özdağ gittiği her il ve ilçede saldırıya uğruyor. Malatya'da linç girişiminden döndü.

Ümit Özdağ MHP'nin şu anki çizgisini pasif buluyor, teşkilatı sokağa dökmeceğini ilan ediyor. Kendi-sinin faşistlikle suçlandığı söylendiğinde, “o zaman doğru bir noktadayım” diyor

DSP-MHP-ANAP koalisyon hükümetine son veren 2001 seçimlerinde MHP, koalisyonun en az yenilgiyle çıkan partisi oldu sandıktan. %7-8'lik doğal oy oranını konsolide etmeyi başardı.

Seçim yenilgisine rağmen her faşist lider gibi Devlet Bahçeli de koltuğuna yapıpıtı ve muhaliflerini temizledi. Bahçeli yöneti-

mindeki MHP ve Ülkü Ocakları seçim sonrası yeni bir strateji olarak linç girişimlerini başlattı. Bir avuç Ülkü Ocaklı faşistin linç girişimleri medyada ve devletin üst düzeyinde halkın haklı tepkisi olarak gösterildi. Bundan cesaret alan faşistler de icraatlarına devam ettiler.

Her türlü düşünce özgürlüğüne, demokratik açılıma şiddetle karşılık veren MHP, egemen sınıfın güvenliğini kazanarak koç başı olma çabasında. Ertuğrul Özkök, Avni Özgürel gibi köşe yazarlarının MHP'ye akıl verme ve onu masum gösterme çabalarına rağmen MHP, demokrasinin ve insanlığın düşmanı olarak önümüzdeki dönem mücadele etmemiz gereken önemli olgulardan biri olacak.

A YILDIRIM

Faşistlere geçit yok

Geçtiğimiz hafta Gazi Üniversitesi'nde öğrencilere silahla saldırıldı.

Saldırıyı yapan Tolunay Bostancı adlı ülkücü bir faşist. Daha önce de EMEP Genel Merkezi'ne silahlı saldırıda bulunmuştu.

Sorgusunda “İrkçiyim, onlar Kürtçü olduğum için vurdum” demiş; üstelik mahkemeden çıkarken “bir dahaki sefere bomba koyacağım” demişti. Bütün bunlara rağmen bu eli kanlı faşist tahliye edildi. Önce Gazi Üniversitesi'nde öğrencilere kurşun sıktı. Ardından ihbar üzerine bulunduğu kahveye gelen polisi göğsünden vurarak öldürdü.

Bunlar ne bir tesadüf ne de münferit olaylar. İrkçi faşistler, dünyanın her yerinde kendilerinden farklı olana saldırıyor. Sivas'ta, Maraş'ta; yüzlerce insanı acımasızca katledenler, aynı eller. Geçmişte onlarca gencin, sendikacının, yazarın, aydının katilleri de bu çeteler.

Üniversitelerde uzun saçlı, küpeli diye erkek öğrencilere saldırılan, sadece Kürt olduğu için öğrencileri katledenler bunlar. Kadınlara, savaşa karşıtlarına, eşcinsellere, farklılığa ta-hammül edemeyenler bu katiller. Aydınların açılmalarını basıp şiddet kullananlara, işçilerin grevlerini basanlara; düşünceye düşman olanlara ne üniversitelerde ne de yaşamın başka bir alanında izin veremeyiz.

Biz özgürlükleri savunuyoruz; kadınların özgürlük mücadelesi, ezilen halkların özgürlük mücadelesi, gündelik hayatın baskılarına karşı mücadeleler, kılık kıyafet yönetmeliklerinden mağdur olanlar, türban takan öğrencilerin özgürlük mücadelesi vs... Görünüşümüzün ve fikirlerimizin farklılığını zenginliğimiz olarak görüyoruz. Biz bu bir avuç faşist çetelerden çok daha fazlayız.

İşte bu nedende, tam da bu nedende faşistlere geçit vermeyeceğiz.

Küresel Eylem Grubu İzmir'e gidiyor

26 Kasım, Pazar, İzmir Genel Sağlık Sigortası'na karşı miting

Ayrıntılı bilgi için: **İstanbul:** 0535-439 21 93, **Ankara:** 0535-422 39 65, **Bursa:** 0542-500 23 22, **Edirne:** 0505-879 46 12

BAŞYAZI

Badem gözlü devlet adamı

Savaş

Ateş kese yanıt gerekli

Bir süre önce ilan edilen ateşkes çeşitli tartışmalar yarattı ama hala resmi bir yanıt almadı. Bu ilk ateşkes değil. Daha öncece çeşitli defalar ateşkes ilan edildi ama her defasında ateşkes savaş yanlısı bazı resmi güçler tarafından bozuldu.

Bu kez aynı şey yaşanmamalı. Savaşın bilançosunu herkes biliyor. Can kaybını yanı sıra muazzam bir kaynak israfı. Oysa barış ve politik bir çözüm mümkün. Yeterki ateşkes cesur bir yanıt gelsin. Bu takdirde olumlu adımlar birbirini izleyecektir.

Oysa şu ana kadar böyle bir gelişme yaşanmadı. Ezilenler sabırlıdır. Bekleyebilirler ama ebediyen değil.

Sosyalistlere bu dönemde düşen temel görev milliyetçiliğin her görünümüne, ister sağdan, isterse soldan gelsin en net bir biçimde karşı koymaktır. Bugün milliyetçiliğin her ortaya çıkışı Kürt sorununun çözümünde de bir engeldir.

Şemdinli

İyi çocuğa 39 yıl

Şemdinli'de kitapçıya bomba koyanlara 39 yıl hapis ceza verildi.

Bugünkü Genel Kurmay'ın Kara Kuvvetleri olduğu günlerde "tanırım, iyi çocuktur" dediği bu bombacıların aldıkları hapis cezalarını rağmen Büyükankıt'ın suçlularıkorumatutumu için hiçbir şey yapılamaması, yapmak isteyen savcıların görevden alınması bu ülkede ordunun ne denli doğrudan günlük politika içinde ve üzerinde olduğunun iyi göstergesidir.

Savaş

Bush gidiyor

Amerikan ara seçimleri Bush ve yeni muhafazakarlar için ağır bir yenilgi ile bitti. İlk büyük kurban Savunma Bakanı Rumsfeld oldu. Bush önce onun kafasını yedi.

Kimileri "neocon gemisi batarken fareler gemiyi terk ediyor" diyor. Bu da doğru. Bush yönetimi giderek yalnızlaşıyor.

Bush'un seçimleri kaybetmesi bütünüyle Irak savaşının bir sonucu. Bir yandan dünya çapındaki savaş karşıtı hareket, diğer yandan da Irak'taki direniş sonunda Bush yönetiminin yenilgisini getirdi. Bu savaş karşıtı hareketin büyük başarısı.

Kısa zaman önce direnişin bittiği, direnişin ahlaki olarak çöküntü içinde olduğu, savaş karşıtı hareketin önemini yitirdiği tartışılıyor. Bütün bu ayağı yerden kesik tesbitlere şimdi çöpe gitti. Bush yenildi.

Ne var ki Bush'un yenilmesi savaşın bitmesi anlamına gelmiyor. Tam tersine savaş daha da kanlı hale gelebilir, ABD İran'a saldırabilir. Bu durumda savaş karşıtı anti emperyalist hareket için daha yapılacak çok şey var. Gün geri çekilme değil, tam tersine yüklenme ve Bush'un yenilgisini hızlandırma ve derinleştirme gündür.

Görev başına.

sosyalist işçi

"Avrupa'da ırkçı olmayan tek ülke Türkiye'dir." Bu sözün sahibi Bülent Ecevit. ODTÜ'de geçen yıl verdiği bir konferansta konuşurken söylenmiş. Bu sözler, ölenin ardından güzellemlere başlayan medyanın anlatıklarının tersine, Ecevit'in düşünce dünyasını ve politik kimliğini açıkça gösteriyor. Ecevit'in en belirgin özelliği devlet adamlığıdır. Devlet adamları için her şeyden önce devletin çıkarları, devletin onuru ve devletin ihtiyaçları gelir.

Sıkıyönetim başbakanı

1978 yılının Ocak ayında, Ecevit başkanlığında CHP hükümeti kuruldu. 1977 yılında yapılan seçimlerde CHP oyların yüzde 41,4'ünü alarak rekor kırmıştı.

Bu dönem, çok kanlı geçti. Ölümünün ardından göklere çığartılan Ecevit'in başbakanlığı döneminde faşistler en kitlesel cinayetlerini işlediler.

17 Nisan 1978'de Malatya katliamı, en büyük kitlesel faşist saldırılardan biridir. Malatya sokaklarında terör estiren faşist kalabalıklar üç lise öğrencisini kaçırdılar ve öldürdüler.

3 Eylül 1978'de ise faşistler bu kez Sivas'ta işbaşındaydılar: 9 kişi öldürüldü, 350 kişi faşist saldırılar sonucunda yaralandı.

22 Aralık 1978'de faşistler en vahşi katliamlarını Maraş'ta gerçekleştirdiler. Faşistlerin provokasyonlarla trimandrdığı katliamlarda, resmi rakamlara göre 111 kişi öldürüldü. Yüzlerce insan yaralandı, evler ve işyerleri tahrip edildi. 28 Mayıs 1978'de ise faşistler Çorum'da saldırdılar. Saldırlar ve çatışmalar sonucunda yaklaşık 50 kişi öldü.

Ecevit'in bu saldırganlıklara yanıtı sıkıyönetim çağrısı yapmak oldu. 12 Eylül darbesinin politik zemini, 12 Eylül'den önce 13 ilde süren sıkıyönetim uygulamalarıydı.

İşgal başbakanı

20 Temmuz 1974'te Türkiye Kıbrıs'ı işgal etti. Yunanistan'daki askeri cuntanın desteklediği darbecilerin Kıbrıs'ta Makarios'u devirmesinden, "demokrat" ve "halkçı" Ecevit çıkarta çıkarta Kıbrıs'ın işgali sonucunu çıkarttı.

Kıbrıs işgali, Türkiye'nin saldırı dış politikası geliştirmesinde, bölgesel güç olarak yayılmacı hayaller beslemesinde, faşistlerin odaklanacağı milliyetçi bir politik atmosferin ve adanın şekillenmesinde önemli bir sağ adımdı.

Kıbrıs işgali, Türkiye'de ekonomide son 30 yılda görülen büyük krizlerin de birincisini tetiklemiştir.

Grev hakkı

Ecevit'in cenazesinde, "Türkiye laiktir, laik kalacak" ve "halkçı Ecevit" sloganları atılıyordu. Tüm siyasi yaşamı boyunca zaman zaman sermayeye karşı yaptığı çıkışlar ve halkın değişim isteklerine uygun politik açıklamaları insanların aklında kalıcı izler bırakmış durumda.

1963 yılında Çalışma Bakanı olduğu

dönemde, Grev, Lokavt ve Toplu Sözleşme Yasası'nın çıkarılmasını sağladı. Fakat bu yasanın çıkmasını savunurken, "sosyal uyanış, ekonomik gelişmeyi aşmıştır" yaklaşımına uygun olarak, "biz çıkartmazsak onlar alacaklar" diyerek, işçi hareketinin kaçınılmaz yükselişinin zorunlu bir sonucu olarak savunduğunu da ağızından kaçırmıştır.

Bir devlet adamı değil de, gerçekten emekçilerin haklarını sonuna kadar savunan bir siyasetçi olsaydı, Ecevit'in önünde bu hakların genişlemesine yardımcı olacak çok sayıda fırsat geçmişti. Bu fırsatları hiçbir zaman kullanmadı. 1977'de CHP'nin aldığı oylardaki büyük patlama, radikal solun güçlenmesiyle, işçi hareketinin mücadeleciliğiyle, toplumda soldan yükselen basınla ilgiliydi. Bu basıncın üzerinde yükselen Ecevit, her fırsatta bu toplumsal güce sırtını döndü. Oysa, bu gücü arkasına alarak emekten yana gerçek adımlar atmamak mümkündür.

Türkiye'de işçi sınıfının kazanılmış haklarına yönelik en kapsamlı neoliberal saldırıların başında Mezarda Emeklilik Yasası geliyor. Bu yasayı Ecevit çıkardı. Kamu emekçileri için sahte sendika yasasını da Ecevit çıkardı.

Darbeler karşısında tutarsızlık

Ecevit, 27 Mayıs darbesini alkışladı. Ne 12 Mart ne de 12 Eylül askeri darbeleri karşısında dirençli bir tutum sergilemedi. 12 Eylül'den sonra siyaset yasağının kalkmasından ardından yeniden yükselişe geçtiğinde, 12 Eylül yasalarıyla asla ilgilenmedi. Belli ki tüm şikâyetlerine rağmen, bir devlet adamı olarak 12 Eylül'le hesabını kesmişti.

Dahası, Ecevit başka bir darbeyi, 28 Şubat'ı da alkışlamıştı.

Kanlı bir dönem

1999 yılında Türkiye'de işçi sınıfının Mezarda Emeklilik Yasası'na karşı verdiği büyük mücadele, Gölcük depremiyle son bulmuştu. Gölcük depremi sırasında Ecevit'in koalisyon ortağı olarak iktidara taşıdığı MHP'nin

bakanlarının ırkçı açıklamaları, faşist partinin artan cürekârlığı hâlâ hafızalarımızda. Devletin çıkarları için faşistlerle işbirliği yapan ve deprem sırasında Yunan kamı istemediğini açıklayan bakanlarla sürdürdüğü yoğun mesaiden hemen birkaç yıl sonra, Türkiye'nin Avrupa'da ırkçı olmayan tek ülke olduğunu açıklayan solcu bir halk adamı!

Öcalan'ın yakalanması, Kürtlerin ateşkesi ilan etmesi ama devletin bu ateşkesi yetersiz bırakması, yani halklar arasında bir linç havasını oluşturan politik gelişmeler Ecevit zamanında yoğun bir biçimde yaşandı.

2001 Şubat krizi, halkçı Ecevit'in başbakanlığı döneminde yaşandı ve halk, Türkiye kapitalizminin tüm tarihinde en büyük darbelere birisini aldı.

Kendisi belki hiç kimseyi dolandırmadı ama, hem partisinden hem de son koalisyon ortaklarından birçok yetkili, derin bir yolsuzluk batağında servetlerine servet kattı. Başbakanlık binası önünde yazar kasalarını kuran, on binlercesi birkaç gün içinde işini kaybeden, kredi borçları yüzünden sokaklarda kendini yakmaya çalışan, iflas eden, hakları için sokaklarda yürüyüş yaparken, Ecevit'in emriyle karşısına çıkan polis ve jandarmayla çatışan yoksullar açısından, "sair ruhu bir liderin" kaybı, büyük bir kayıp değildi.

Hala F Tipi cezaevlerinde tecrit edilen, ölüm kapanına sıkıştırılan insanlar açısından da, 19 Aralık cezaevleri operasyonunu yöneten dönemin Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk'ün kimin partisinden bakan olduğunu çok iyi hatırlıyoruz.

Gazeteci Rağıp Duran'ın yazdığı gibi, "Türkiye'nin dört temel meselesi yani Kürt, Ermeni, "Siyasal İslam" ve ordu konularında, Bülent Ecevit, resmi ideolojinin bir milim dışına çıkıp yeni, orijinal, gerçekten halkçı, vazgeçim solculuktan, hakiki sosyal demokrat bir tez bile getirmemi ki!"

Ecevit, devlet adamıydı. Ve devletin çıkarları ne gerektiriyorsa onu yapmıştır. Devletin çıkarları ise esas olarak sermaye sınıfının ihtiyaçlarına göre şekillenir.

Şenol KARAKAŞ

Maraş: Faşistler 111 kişiyi öldürdü. Ecevit başbakanı ve katliamı seyretti.

“Başka bir dünya için” antikapitalist hareket - yeni sol

- savaşı durdurmak için • antikapitalist hareket ve kültür • kapitalistlerin eli eğitimin cebinde
- kapitalizm ve cinsel ayrımcılık • kapitalizm dünyamızı nasıl mahvediyor? • başka bir dünya derken...
- küresel dünyada milliyetçi kalmak • özgür yazılım

antikapitalist forum

1-2-3 Aralık, Ankara

Yer: Taksav: Atatürk Bulvarı, No: 127, Kat: 10, Bakanlıklar - Ankara
ayrıntılı bilgi için: 0535-884 21 22 • 0505-703 47 43 • 0543-417 36 17
Düzenleyen: DSİP Ankara İl Örgütü

Sağlığımızı korumak için yürüyelim

AKP Hükümeti'nin gerçek yüzünü gösteren saldırılardan birisi de Genel Sağlık Sigortası (GSS) ve Aile Hekimliği uygulaması.

Her fırsatta AKP Hükümeti'ne saldıran büyük basın GSS ve Aile Hekimliği konusunda suskun. Aslında bu uygulamaları destekliyorlar.

Genel Sağlık Sigortası SSK, Emekli Sandığı ve Bağ Kur'u birleştiriyor ve tek bir kurum haline getiriyor. Ama burada duruyor. GSS ile birlikte çalışna herkes çok daha fazla prim vermeye başlayacak.

127 YTL geliri olan her 4 kişilik aile 64 YTL prim ödemeye başlayacak. Aksi takdirde hiçbir biçimde sağlık hizmetlerinden yararlanamayacak. Ama sorun burada bitmiyor.

SAĞLIK HAKKIMIZI VERMEYECEĞİZ

- Sağlık ücretli oluyor
- Koruyucu sağlık hizmetleri bitiyor
- Sağlık ulaşılabilir olmaktan çıkıyor
- Sağlık ocakları kapatılıyor
- Devlet hastaneleri özelleştiriliyor
- Sağlık çalışanları iş güvencesini kaybediyor
- Ekip çalışması yerine işçi-işveren ilişkisini dayanışma yerine rekabet
- Daha düşük ücretler
- Sendikasılaşma

Sosyal güvenlik bitiyor

Azaltılan YTL, geliri olan her 4 kişilik aile 64 YTL'ye kadar prim ödemeye başlayacak.

Çok hastaneler çok oldu. Çok hastaneler aynı sene defalarca kapanıyor.

Emekli sandığı, Aile Hekimliği, Bağ Kur'u birleştiriliyor. Herkesin prim ödemeye başlayacağı bir kurum haline geliyor.

Artık emekli olmak zor

Emekli maaşları düşüyor. Sağlık hizmetleri ücretli oluyor. Emekli maaşları düşüyor. Sağlık hizmetleri ücretli oluyor.

Emekli maaşları düşüyor. Sağlık hizmetleri ücretli oluyor. Emekli maaşları düşüyor. Sağlık hizmetleri ücretli oluyor.

Mücadele edersek kazanabiliriz

Sağlık hizmetlerini korumak için emeklilik için mücadele ediyoruz. Sağlık hizmetleri ücretli oluyor. Emekli maaşları düşüyor. Sağlık hizmetleri ücretli oluyor.

Sağlık çalışanları iş güvencesini kaybediyor. Ekip çalışması yerine işçi-işveren ilişkisini dayanışma yerine rekabet.

Sağlıklı kalmak için SİZ DE YÜRÜYÜZ

26 Kasım, Pazar, 11:00
İzmir Cumhuriyet Meydanı

KEG Küresel Eylem Grubu
(0535) 439 21 93 - (0535) 439 21 93
www.kureseylem.org

Prim ödeseniz bile gene de bazı sağlık hizmetlerinden yararlanabilmeniz için fazladan prim ödememiz gerekiyor.

Ayrıca, eğer bazı hastalıklardan tedavi görürseniz ertesi sene o hastalıklardan tedavi görebilmek için daha fazla prim ödememiz gerekiyor.

GSS ile birlikte emeklilik de tam anallı ile mezarda emeklilik haline geliyor. Emeklilik için gerekli olan gün sayısı artırılıyor ve 9000 oluyor, emekli olmak için yükseltiliyor.

Emekli maaşları düşüyor, emekli ikramiyeleri taksitle ödenecek. 26 Kasım İzmir mitingi önemli. Sağlık Ocakları'nın kapatılması ile oluşacak ve çalışanlar için hiçbir olumluluğu olmayan Aile Hekimliği'nin ilk büyük uygulaması İzmir'de yapılacak. Bugüne kadar Aile Hekimliği'ne ve GSS'ye en çok direnen kent İzmir. Bu kentte yapılan bir referandumda 500 bin kişi bu uygulamalara hayır dedi.

Emekli maaşları düşüyor, emekli ikramiyeleri taksitle ödenecek.

26 Kasım İzmir mitingi önemli. Sağlık Ocakları'nın kapatılması ile oluşacak ve çalışanlar için hiçbir olumluluğu olmayan Aile Hekimliği'nin ilk büyük uygulaması İzmir'de yapılacak. Bugüne kadar Aile Hekimliği'ne ve GSS'ye en çok direnen kent İzmir. Bu kentte yapılan bir referandumda 500 bin kişi bu uygulamalara hayır dedi.

Şimdi 26 Kasım mitingi ne denli güçlü olursa hem GSS'nin hem de Aile Hekimliği'nin İzmir'de uygulanması durdurulabilir. KEG bu nedenle İzmir'e gidiyor!

Parasızlıktan ölmüyem, medikomu vermiyem!

Belki tek sağlık güvencemiz. Belki hiç kullanmadık. Belki her hizmetinden memnunuz. Belki çok yetersiz hizmet verdiğini düşünüyoruz. Belki hayatı ilaçlarımızı alabileceğimiz tek yer...

Kısaca, üniversite öğrencilerine sağlık hizmeti sunan medikolar kapatılıyor. Bu, yeni yasalaşan ve 1 Ocak 2007'den itibaren yürürlüğe girecek olan Genel Sağlık Sigortası (GSS) uygulamasının sonuçlarından sadece biri.

Belki de onbinlerce öğrenci, bu uygulamadan sonra, sağlık hakkından yoksun yaşayacak. Ufacık bir grip, önemsemediğimiz bir baş ağrısı ya da düzenli ilaç kullanmayı gerektiren bir kalp rahatsızlığı. Unut unut yok öyle bir şey artık! Artık hasta olmak, yaşamak için ilaç almak zorunda kalmak gibi şeyler yok! Belki arkadaşlarımız bu çok basit sorun yüzünden ilaçlarına ulaşamayacaklar

ama yine de medikoları kapatıyorlar. Üstelik sadece bunlar da değil. Yasadan sosyal güvencesi olanlar da etkileniyor. Artık öyle "ailemin SSK'sı var ondan faydalanıyorum" cümleleri de yok. GSS ile beraber, bu hakkımız da esasında elimizden alınıyor. Prim gibi bir öğrencinin hayatına yabancı yeni kavramlarla tanışıyoruz. Yeni düzenleme ile kabaca ödenen primlerin daha yüksek miktarlarda ve daha uzun süre ödenmesi gerekiyor.

Üstelik edinilen hizmetler tıpkı "ADSL kotası" gibi paketleniyor. Bu paketler her hastalığı kapsamıyor. Paketin kapsamadığı bir hastalığa yakanırsanız veya hizmet almanız gerekirse, "kota aşım ücreti" yani ekstradan prim ödüyorsunuz. Öyle "hastalık bu kardeşim senin paketine göre mi bulacak beni" demek yok! Parası neyse veriyorsunuz.

YTL usulü binlerce liranız yok mu? Eee, "paket" bu! Ne zaman insanı öldüreceği belli olmaz!

Medikoları kapatmaları durumunda bu sonla karşı karşıya kalmamız çok olası. Bu arada, medikoları kapatıyorlar kapatmasına ama, 2547 sayılı YÖK kanununa göre; bizden aldıkları harçlar ile "öğrencilerin beslenme, sağlık, spor ve kültürel ihtiyaçları karşılanır". Bu hizmetlerin ne kadar karşılandığını şimdiki sistemde bunu hepimiz görüyoruz da; medikoları kapanınca yetersiz olan bu hizmetler de tamamen elimizden alınacak. Bizden harcı alacaklar, sağlık hizmetine geline; "mediko yok" diyecekler.

Cözüm: Kitlesele bir kampanya!

Medikolarımıza sahip çıkmak zorundayız.

Medikolarımızın kapanmasını protesto etmeyeceğiz. Medikolarımızın kapatılmasını engellemek için harekete geçeceğiz. Kazanmak için her öğrenciye medikoların kapatılmak istendiğini anlatacağız. Henüz aktif olarak kampanya başlamadığı halde, konuyu duyan hemen her öğrenci, bir şeyler yapmak için harekete geçiyor. 4 Kasım'da gerçekleşen Küresel İklim Değişikliğine karşı mitingin ardından Küresel Eylem Grubu aktivistleri "Medikomu Vermiyorum" kampanyasına başlamak için üniversitelerde basın açıklamaları yapma kararı aldılar. Sağlık emekçilerinin meslek örgütleri ile sendikası SES ile "Sağlıkta Yıkımı Durduralım" kampanyasında beraber çalışarak her öğrencinin haberdar olduğu çok

büyük bir kampanya inşa etmek için şansımız var. Şimdiden bir çok üniversitede, "Medikomu Vermiyorum" kampanyaları inşa edilmeye başlandı. 20 Kasım'da İstanbul, Ankara, İzmir, Zonguldak, Bursa, Edirne ve Kütahya'da çeşitli üniversitelerde kampanyayı ilan eden basın açıklamaları gerçekleştirilecek.

Fransa'da birkaç ay önce iş yasasına karşı milyonlara varan bir öğrenci ve işçi hareketi oluşmuştu. Bu hareket sayesinde, öğrenciler kazandı. Fransa'dan birkaç ay sonra, bu sefer Yunanistan'da kitlesele mücadele ile eğitimde özelleştirme yasası engellendi. "Medikomu Vermiyorum" kampanyasına her yerde kitlesele başlama şansına sahibiz, çünkü saldırı Fransa'da püskürtülen yeni iş yasasından kat be kat ağır, GSS tam bir ölüm paketi. Bunu çevremize anlatmayı başardığımız ölçüde kampanyanın yerellerimizde hızla büyümemesi, çıktığımız yarılmaması başka yerlere yayılmaması mümkün değil.

20 Kasım'da kimi yerlerde küçük, kimi yerlerde daha büyük ama ilk adım atılacak. Ardından 26 Kasım'da İzmir'de yapılacak mitingde bir kez daha "Medikomu Vermiyorum" diyeceğiz.

Medikolar, üniversite öğrencilerinin sağlık hizmetlerine çok cüzi ya da parasız ulaşmasını sağlayan birimleri. Mevcut durumda kaynakları yeterli olmasa da, sağlık güvencesi olmayan binlerce öğrencinin sağlık hizmeti alabileceği tek yer olma özelliğini koruyor. Medikoların, 1 Ocak 2007'de yürürlüğe girecek Genel Sağlık Sigortası ile kapatılması planlanıyor.

20 Kasım'da öğrenciler basın açıklamaları yapacak: Bilgi için

(0535) 514 11 73 • (0505) 703 47 43 • (0543) 417 36 07

Küresel Eylem Grubu

2005 Aralık ayında yapılan Küresel Isınma grubu sırasında çeşitli kentlerde kurulan Küresel Isınma Çalışma Grupları daha sonra yeniden şekillenerek Küresel Eylem Grubu'nu (KEG) kurdular.

KEG bir yandan küresel iklim değişimine karşı kampanya yaparken diğer yandan da Genel Sağlık Sigortası ve medikoların kapatılmasına karşı kampanya yürütmekte.

KEG bir aktivist örgütlenmesi. Çeşitli alanlardaki aktivistlerin birbiriyle ilişki kurmalarını kolaylaştıran Küresel Eylem Grubu henüz oluşum aşamasında.

Şimdilik İstanbul, Ankara, İzmir ve Bursa'da Küresel Eylem Grupları var. Ama KEG hem yeni kentlere yayılmaya çalışıyor hem de var olduğu kentlerde yeni alanlara girmeye çalışıyor.

4 Kasım yürüyüşü öncesinde İstanbul, Ankara, İzmir ve Bursa'da öğrenciler arasında toplantılar yapıldı.

GSS'ye karşı kampanyada ise daha çok sağlık ocaklarının olduğu mahallelerde faaliyet sürdürüldü. GSS kampanyasında KEG asıl olarak SES ve tabipler Odası'nın çalışmalarını destekliyor.

KEG'in ilk eylemlerinden birisi de 2006 yazında İstanbul Beyoğlu Caddesi üzerinde gerçekleştirilen insan zinciri oldu.

Çernobik felaketinin yıldönümünde gerçekleştirilen bu zincire 1000'e yakın insan nükleer enerji istasyonlarının kurulmasını protesto ederek katıldı.

AKP hükümetinin yeni nükleer santraller kurma girişimlerine karşı Küresel Eylem Grubu'da en geniş koalisyonu kurarak nükleer enerjinin tehlikelerini ve zararlarını anlatan bir kampanyaya hazırlanıyor.

KEG aktivistleri 26 Kasım'da İzmir'deki GSS mitingine katılıyor.

20 Kasım'da ise bir dizi üniversitede Medikoların kapatılmasını protesto eden basın açıklamaları ve yürüyüşler yapılacak.

KEG'e katılmak için: **0535 439 21 93**

Bütün dünyada eylem yaptık

4 Kasım günü küresel iklim değişimine karşı dünyanın 41 ülkesinde yürüyüşler ve mitingler yapıldı. 10 binlerce insan kapitalizmin hızla dünyamızı büyük bir felakete çeviren politikalarına karşı çıktı.

En büyük gösteriler Kyoto anlaşmasını imzalamayan Avustralya'da gerçekleşti. Bu ülkede Sydney, Melbourne ve daha bir çok şehirde yapılan gösterilere 90 bin kişi katılırken Londra gösterisine ise 50 bin kişi katıldı.

Türkiye'de İstanbul'da yapılan gösteriye 1.000 kişi katıldı.

Olağanüstü kötü hava koşulları gösteriye katılanların sayısında büyük bir düşüşe neden olurken gösteri politik olarak çok can-

lıydı.

"Ne petrol, ne kömür ne de nükleer, güneş, rüzgar bize yeter" diyen KEG pankartı en öndeydi.

Gösteriye KEG'in yanı sıra GreenPeace, Yeşiller, Sinop Bizimdir grubu katıldı.

Gösterinin sonunda yapılan miting'in ilkkonuşmasını Açık Radyo'dan Ömer Madra yaptı. Çeşitli grupların yaptığı müziğin

sonunda Mor ve Ötesi Grubu'ndan Kerem Kabadayı konuştu.

4 Kasım Küresel İklim Değişikliği gösterisinin hazırlık çalışmaları içinde İstanbul'da Galatasaray ve İstanbul Teknik Üniversitesi'nde toplantılar yapıldı.

Küresel Eylem Grubu önümüzdeki dönemde de kampanyaya aktif bir biçimde devam edileceğini açıkladı.

"Elbetteki sanayileşmemiz devam edecektir ve emisyonda bugünkü miktarın da üzerine çıkmak zorundayız."

Rifat Hırsarcıklıoğlu, TOBB

Bu sözleri söyleyen TOBB başkanı tam anlamıyla Türkiye'deki patronların neler düşündüğünü çok net ortaya koyuyordu. Öte yandan Çevre Bakanı Osman Pepe ise Kyoto Protokolünü "2015 yılında imzalayabileceğimizi" söyleyerek devletin bu konuda ne kadar ilgisiz olduğunu ortaya koyuyordu. Çünkü Kyoto Protokolü 2012 yılına kadar sera gazı salınımı ile ilgili bir karardır.

İşte devletin ve patronların bu kararlılığının ne anlama geldiğini 30 Ekim tarihli BM İklim Değişikliği Sekreteriyası'nın hazırladığı raporla öğrenmiş olduk. Bu rapora göre Türkiye, 1990-2004 yılları arasında sera gazı salınımı artışında %73'le dünya birincisi olmuştur. Bu artış dünyanın sera gazı salınımında %1'lik bir artış anlamına da geliyor. Raporu incelediğimizde çok ilginç bir tablo daha görüyoruz. Miktar olarak en fazla artış sağlayan ülkeler arasında 4. olan Türkiye'nin ilk beşteki dostlarını incelediğimizde Kyoto Protokolü'nü imzalamayan diğer 3 ülkeyi de görüyoruz: ABD, Kanada ve Avustralya.

Arttırmak suç mu?

Tabii ki suç. En azından bizlerin bunu böyle görmesinde fayda var. Sonuçta bir canlıyı öldürmek suç değil mi? Pekli bir canlı türünü ya da bir dizi canlı türünü öldürmek? Ya da 200 milyon insanın göçmesine sebebiyet vermek? 3 milyar insanın temiz su kaynakları ile olan bağlantısını kesmek? Mesela Bengladeş'in

Seragazı patronlarına karşı sıra bizde!

yarısının sular altında kalmasını sağlamak?

İşte insan eliyle yaratılan bu iklim değişikliği ile atmosfere salınan sera gazları, ki başta karbondioksit olmak üzere metan, diazotmonoksit gibi 6 gazın salınımı ile dünyanın iklim dengesini bozuyorsunuz. Bu nedenle bizler için "dünyayı öldürmeye kalkışmak" gibi bir suç anlamına sahip.

Öte yandan, Kasım ayında bu kadar yoğun sel ve can kaybıyla karşılaşmamız en somut delil olmaktadır. 2005 yılı itibarıyla doğal afetlerdeki kayıplar 1950'lerin 13 katından fazla gerçekleşmektedir. Nitekim 1990'dan bu yana gerçekleşen 2,500 doğal afette 650,000'den fazla insan ölecek 730 milyar Amerikan Dolarından fazla hasar oluştu.

Gelişmek zorunda mıyız?

Aslında iklim değişikliğine sebep olan sera gazı salınımını devletin ve patronların desteklediğini söylemek tam olarak açıklayıcı olmaz. Asıl destekleyen, daha çok kara dayalı ve bunu insan emeğini sömürerek ve doğal varlıkları kullanan sistemdir, yani kapitalizmdir. Doğal olarak sistem daha çok üretmek için refaha kavuşma-çalıştırma fikrine bizi inandırmaya çalışıyor.. Özellikle yeni neoliberal politikalar ile bu tartışma çok ciddi bir yer bulmaya başladı ve herkes kalkınmadan, üretmekten bahsederek oldu.

Zaten bu argümanın hakim olduğu dönem ile Türkiye'nin

%73 sera gazını saldırdığı dönem ayndır. Bu dönemde 2 ekonomik kriz yaşandı, işsizlik arttı, üretim artışı rağmen istihdam ve toplumun gelirlerinde artış hemen hiç olmadı.

Neler yapabildik?

Bugüne kadar iklim değişikliği bir grup bilim insanının çabası ve tartışması ile bu noktaya geldi. Nerden baksanız Kyoto Protokolü gibi adımlarda öncü bir rolleri vardı. Ama küçük bir grubun çabası kökten çözmeye yetmeyecektir. Geçen sene çok önemli bir adım atıldı ve ilk defa küresel düzeyde bir eylem yapma şansını yakaladık. Yani, dar bir tartışmayı artık küreselleştirdik diyebiliriz.

İklim değişikliği durdurulmalı mı?

Son veriler artık dünyamızın bu

kirlenmeyi kaldıramayacağı yönünde. İklim değişikliğinin geri dönülmez noktası konusunda da çeşitli varsayımlar söz konusudur. Bu varsayımlar her geçen gün daha yakın tarihleri öngörüyor. Mesela son zamanlarda çıkan ve yaklaşık 40 yıl sonra denizlerde balıkların kalmayacağı haberi bunun bir yansıması.

Teknik olarak mümkün mü? Çok kısa bir sürede sera gazı salınımını %80 azaltmamız gerekiyor, Türkiye gibi %73 arttırmamız lazım. Yaşamımızda çalıştığımız fabrikaya, mahallemizden, ulaşım araçları kullanarak gidiyoruz. Bu cümlede bahsi geçen 3 şey aynı zamanda iklim değişikliğinin üç ana kaynağını gösteriyor; Endüstriyel Enerji, Ulaştırma ve Yerel Kullanım. Türkiye'de bile bunun nasıl olabileceğini ortaya koyabiliriz:

1- Endüstriyel Enerji: Bu konu-

da en büyük pay kömür santrallerinden geliyor. Türkiye'nin elektrik üretiminin %75'i kömürden sağlanıyor. Çok basit bir şekilde bunların yerine rüzgar santralleri, küçük hidroelektrik santralleri koyabiliriz.

2- Ulaştırma: Dünya'da yılda 50 milyondan fazla araba üretiliyor. Bunun karşılığında bir yılda üretim kadar kaynakla demiryolu için gerekli altyapı, lokomotif ve vagon yapılsa, aslında hem ucuz, hem zararsız bir çözüme hemen kavuşabiliriz.

3- Yerel kullanım: Bugün evlerimizimizin olmayan altyapısı, izolasyon, aydınlatma sistemimizin sağlığını giderildiğinde bütün bunlar hızla düşecektir.

Aslında hepsinden önemlisi, bu kadar enerjiyi üretmek için deliler gibi çalışmak yerine, insan ihtiyaçlarını karşılama ve kara dayanımları bir tasarruf sistemi ile yeniden planlamak.

Çözüm nasıl mümkün olacak?

Bu kadar basit teknik konular ancak ve ancak, küçük bir bilim insanı grubunun zorlu çabası ile petrol tüccarları, yakın dostları bürokratlara ikna etmesi ile değil, kitlelerin ortak mücadelesi ile mümkün olabilir. Yani küçük bir grubun kar ve rant çıkarları ile değil, buna karşı büyük kitlelerin kaynakların bütün dünya için paylaşım talebi ve dayanışması ile kazanılabilir.

Bu mücadelede, bizlere kar ve büyümeden bahsedene karşı "hayır çözüm kaynakların bütün insanlığın ve gezegenimizin paylaşımı ile mümkün" diyen bir tartışmayı yükseltmek zorundayız.

Fakat sonuçta unutmamalı ki, bütün seragazı patronları birlik ve en büyük zaferlerini Türkiye'de %73 artış ile kazandı. Artık sıra bizde!

Önder Algedik - KEGA

BUSH YENİL

"Kuşaklar arası sürecek uzun bir savaş hazırız." "ABD, küresel çıkarları olan tek devlettir." "Küreselleşmeye karşı çıkan teröristtir."

Bu sözlerin bir kısmını söyleyen bir kısmını ise esinleyen adam, istifa etti.

ABD Savunma Bakanı Donald Rumsfeld, 7 Kasım'da gerçekleşen ABD Kongre seçimlerinden Cumhuriyetçi Parti'nin yenilerek çıkmasından hemen sonra istifa etmekten başka çare bulamadı.

Seçimlerden sonrasında yaptığı basın açıklaması sırasında, Rumsfeld'in ardından Başkan yardımcısı Dick Cheney'nin de istifa edip etmeyeceği sorusu Bush'un canını sıktı.

7 Kasım seçimleri, ABD egemen sınıfı içinde süren krizin derinleşmesi anlamına geliyor. Şimdi, her şeyden çok, ABD'nin önümüzdeki dönemde Irak'ta nasıl bir politika izleyeceği tartışılacak. Seçimlerin bir yandan ABD'nin Irak savaşı konusunda politik yenilgisinin tescil edilmesi olduğunu görürken, diğer yandan da bu seçimlerin hemen ardından ABD'nin Irak'tan çekileceğini düşünmemek gerek.

Irak Çalışma Grubu

Rumsfeld'in yerine göreve atanan şahıs, Demokrat ve Cumhuriyetçi Parti'nin temsilcilerinden oluşan Irak Çalışma Grubu'nun da üyesi. Irak Çalışma Grubu, ABD'nin her iki partinin olgun, soğukkanlı ve gerçekçi siyasilerinden oluşturulan ve önümüzdeki dönemde Bush'un Irak'ta daha aklı başında adımlar atmasını sağlayacak bir platform olarak sunuluyor.

Oysa, olanaksız olan bir şey varsa, o da ABD'nin Irak'ta "daha aklı başında politikalar" izlemesi. Çünkü 11 Eylül'den sonra geliştirilen ABD dış politikası, kısaca, "Önleyici savaş doktrini" adı verilen ve askeri saldırganlığa dayanan politikalar, birkaç aklı havada neocon'un belirlediği politikalar değildi. Bush dönemi ABD politikaları, soğuk savaş döneminin sonunda ABD emperyalizminin, silah, sanayi ve petrol devlerinin geliştirdiği politikalarıydı. Bush doktrini adı verilen bu siyasal yaklaşım, beş yıldır ABD iç ve dış politikasının merkezi noktasını

oluşturuyor.

Bu politika, ABD'nin küresel çıkarları için tek taraflı ve saldırgan politikalar uygulaması, teröristlerce kullanılan zayıf rejimlerin piyasa ekonomisine açılan demokrasiler haline getirilmesi gibi başlıklarla kapsıyordu.

Bu askeri saldırganlığa dayalı politikaların geliştirilmesinin nedeni ise, ABD'nin 20. yüzyıl gibi, 21. yüzyılın da bir Amerikan yüzyılı olmasını garanti altına almak istemesiydi.

Ne Afganistan ne de Irak işgallerinin arkasında kitle imha silahı ya da zorbalardan kurtulmak gibi istekler var. ABD, batıyı, Çin ve Rusya'yı kendi hegemonyasına boyun eğmeye zorluyor. Irak Çalışma Grubu, işte bu hedefin hayata geçirilmesinde Irak işgalinin yarattığı sorunları yumuşatmaya çalışacak.

Muhafazakârların politik yenilgisi

ABD işgallerinin mimarlarından Rumsfeld'in istifası, ABD'nin Irak'ta saplandığı batağın sonucu. Bush, "Irak'ta kitle imha silahı" olmadığını itiraf ettiği, Bush ve ekibinin yenilgisi başladı.

Demokrasi adıyla sunulunan, Irak'ta her an patlamaya hazır bir şiddet ortamı olduğu açığa çıktığında, Bush'un yenilgisi hızlandı.

Bizzat Bush'un kendisi, Irak'taki durumu Vietnam savaşına benzettiği anda ya da Richard Perle'nin "Irak'ın işgali hataydı" dediği anda, Bush'un yenilgisi hızlandı.

Ama Bush'un yenilgisine, ABD emperyalizminin dünya hegemonyası politikalarının yenilgisine neden olan en önemli iki etken, Irak halkının direnişi ve küresel savaş karşıtı hareketin ara vermeden kampanyalarını sürdürmesi oldu.

Şimdi, Bush'un politik yenilgisini kesinleştirmek, bu politik yenilginin askeri bir yenilgiye dönüşmesi için Irak direnişiyle bütünleşmek ve ABD'deki savaş karşıtlarının kampanyalarına güç vermek gerekiyor.

Irak Çalışma Gücü boşuna çalışmasın. ABD ya Irak'ta kalmaya devam edecek ya da tasını tarağını toplayıp yenildiğini kabul etmek zorunda kalarak Irak'tan defolup gidecek.

Bush ve çetesini bu hareket yeniyor

Halk savaşa hayır dedi, ama...

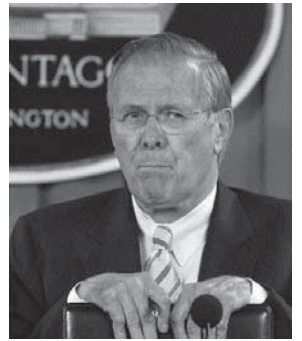
Amerika'da yapılan seçimler, sonuçları itibarıyla, bütün dünya tarafından, aslen Irak savaşı konusunda yapılan bir referandum olarak algılandı. Ancak, Demokratların zaferinin Irak savaşının sona ermesini, Yeni Amerikan Yüzyılı Projesi'nin çöpe atılmasını ve Amerikan askerlerinin Ortadoğu'dan çekilmesini sağlayacağı düşünülüyor.

Seçildiği günden bu yana Bush'un programına ve uygulamalarına imza atan neocon'lar, 1970'lerde Reagan'ın yanında yer almak için Demokratlardan ayrılan Richard Perle gibi demokratlardan oluşuyor. Perle, geçtiğimiz günlerde Vanity Fair dergisine verdiği röportajda Irak savaşının büyük bir hata olduğunu söylemişti.

Ayrıca, içindeki savaş karşıtlarının azınlıkta kaldığı Demokrat Parti'nin aslında Irak savaşı konusunda bir stratejisi yok. Demokratlar, savaş değil, savaşın yönetilşi biçimini eleştiriyor. Gönderilen asker sayısının az olduğunu söylüyorlar.

Dolayısıyla Demokratlar, bu savaşın başlangıcından tutun da, şu an ulaştığı noktaya kadar geçen zamanda aslında neler olduğunu araştırıp Bush hakkındaki yalanları ortaya çıkarmayacak. Zaten Temsilciler Meclisi'nin yeni başkanı Nancy Pelosi de Bush için azil sürecini 'zaman kaybı' olarak nitelendirdi ve böyle bir şeye gerek olmadığını söyledi.

Demokrat Parti, eskiden beri İsrail'deki Siyonist rejimi güçlü bir şekilde destekliyor. Temsilciler Meclisi'nin 2003'ten beri üyesi olan

Illinois temsilci Rahm Emanuel, bir Demokrat adayları saf dışı bırakmasıyla biliniyor. Ayrıca, 2008'de başkanlığa adaylığını koymaya hazırlanan Hillary Clinton, Bush'u İran'a karşı yumuşak davranmaktaki suçluyor.

Temsilciler Meclisi'nin Dış İlişkiler Komitesi'nin başına geçmesi beklenen Tom Lantos ise, 'önleyici savaş doktrini'ni destekliyor ve İran, Sudan gibi ülkelere müdahale edilmesini gerektirdiğini düşünüyor.

Her ne kadar seçim sonuçları Amerikan halkının Demokratlar-

dan asıl beklentisinin bu haksız ve yalanlara dayalı savaşı bitirmek olduğunu gösterse de, Demokratların bunu, en azından tek başlarına yapmayacakları çok açık. Savaşın asıl durduracak olan, Amerika'da savaş karşıtlarının, asker ailelerinin kampanyaları, kitlesel gösterileri ve bunların Irak'taki direniş ve dünyadaki savaş karşıtı hareket ile birleşmesi. Bu anlamda, hem onlara hem de onların mücadelesini güçlendirecek biz Türkiye'deki savaş karşıtlarına büyük görevler düşüyor.

"Bir seçim yenilgisinin hem seçimlerin yapıldığı ülkede hem de dünyanın geri kalanının her tarafında böylesine coşkuya karşınlanması dünya tarihinde nadir bir olay olsa gerek. Bush nihayet gezegenin büyük çoğunluğunun birleşmesini sağladı!"

Londra Observer gazetesi, 12 Kasım 2006

İYİYOR

YORUM

Bush hâlâ yerinde; Blair hâlâ yerinde. Yakında gidecekler, ama devrildikleri için değil, süreleri dolduğu için gidecekler.

Peki biz niye dört yıldır durmadan savaş karşıtı hareketi inşa etmeye, büyütmeye çalışıyoruz; niye toplantılar, basın açıklamaları, yürüyüşler yapıyoruz? Niye dünyanın her yanında sosyalistler ve savaş karşıtları dört yıldır savaşa karşı propaganda yapıyor, eylemler örgütüyor?

Ne oldu bu çabamızın sonucunda? İşgal devam ediyor, Bush ve Blair yerlerinde duruyor. Boşuna mı yaptık her şeyi?

Boşuna olmadığını geçen hafta gördük. Amerika'da Demokrat Parti'nin zaferi önemli görünmeyebilir. Yeni seçilen Demokratlar özellikle sağcı oldukları için aday gösterilmiş, Irak konusunda kesin tavırlara sahip olmayan kişiler.

Savunma Bakanı Rumsfeld'in istifa etmek zorunda kalmış olması önemli görünmeyebilir. Yerine getirilen kişi bir savaş karşıtı değil elbet.

Amma dört yıldır boşa çaba harcadığımızı veya seçim sonuçlarının önemsiz olduğunu düşünmek, toplumsal hareketlerin nasıl geliştiğini anlayamayan bir dar görüşlülüğün kaynağıdır.

Toplumsal hareketler yeraltı nehirleri gibidir. Çok sayıda küçük kaynaktan beslenerek ilerler, engellerle karşılaşır, yön değiştirir, yavaşlar, hızlanır, beslenerek ilerlemeye devam ederse, uzun bir sürecin sonunda, önünde durulamaz bir güce ulaşır, yeryüzüne çıkar. Bush ve çevresi her noktada önümüze engeller çıkardı, yeni iddialar, savaşçı meşru kılmaya çalışan savlar öne sürdü. Müthiş bir propaganda savaşı sürdürdü. Sadece Iraklıları değil, tüm İslam dünyasını korkunç bir düşman olarak gösterdi. Biz yutmamış olabiliriz, ama kitlesel bir hareketin etkisini göstermeye başlaması için geniş kalabalıkların ikna olması gerekiyordu. Ve Amerikan halkı artık, nihayet, ikna oldu.

Seçim sonuçları elbette önemli. Çünkü yenilgiye uğrayan Bush'un partisi ve savunma bakanı değil sadece. Amerikan egemen sınıfının Bush tarafından temsil edilen saldırgan, savaşçı kanadı ve bu kanadın 21. yüzyıl dünyası için yaptığı tüm planlar darbe yedi. İnanırcılıklarını kaybettiler, fire veriyorlar, planlarını uygulama yetenekleri giderek azalıyor. Biz de dört yıldır bunu sağlamaya çalışıyoruz. Yeraltı nehrimiz yeryüzüne çıktı.

Bush kadınlara ve eşcinsellere düşmandı

Bush, sadece yurtdışında değil, yurt içinde de özgürlükleri kısıtlamak için çaba harcadı. Irkçı olmasının yanı sıra, aynı zamanda eşcinsellere de düşman.

Bush, önce 2004 yılında, ardından 2006 yılının Haziran ayında, Amerikan Senatosu'na eşcinsel evliliklerin yasaklanması çağrısında bulunmuştu.

Bush, kadın ve erkek arasındaki evlilik kurumunun medeniyetin en temel kurumu olduğunu belirterek "eylemci yargıçlar" olarak ifade ettiği kesimlerin müdahalesinden korunması gerektiğini savunmuştu. Burada kastedilen yargıçlar, evlilikle ilgili olarak, eşcinsellerin diğer insanlarla aynı haklara sahip oldukları yönünde hüküm verilerdi.

Bush sadece eşcinsellere değil, kürtaj hakkında da karşıy. 2000 yılında başkan olduğundan beri, Amerika'da kadınların seçme hakları sürekli tehlike altında oldu. Bunun son örneği, Güney Dakota valisi (Cumhuriyetçi), kadınların her ne gerekçe ile olursa olsun (tecavüz, enstest ve kadının sağlığının tehlike-de olduğu durumlarda bile) kürtajı yasaklayan bir yasa çıkarması oldu. Yasa'nın geçtiğimiz Temmuz ayında yürürlüğe girmesi bekleniyordu, fakat kürtaj taraftarları halk oylaması yapılmasını istediler. Yasa halk tarafından yüzde 56'ya yüzde44 oyla reddedildi.

Son seçimlerden sonra, Demokratların çoğunluğu kazanması ile, Senato ve Temsilciler Meclisine gelen yeni kanun koyucuların 29'u kürtaj hakkını açıkça savunuyor. Yani şu anda kürtaj hakkını savunanlar Senato ve Temsilciler Meclisi'nde çoğunlukta.

Amerikan halkı yoksullaştı

Seçime hakim olan gündem Irak savaşı olsa da, ekonomik kaygılar da Amerikan halkının Bush'u cezalandırmasında önemli bir rol oynadı. Yapılan araştırmalar, halkın geçtiğimiz birkaç yılda yaşanan ekonomik büyümeden pay almadığını hissettiğini gösteriyor.

Amerikan Eyalet Yasama Meclisi Üyeleri Ulusal Konseyi tarafından yapılan bir araştırma, Bush yönetiminin kamu harcamalarında 49 milyarlık bir kesinti yaptığını gösteriyor. Buna karşın, geçtiğimiz beş yıl içinde sağlık harcamalarının maliyeti yüzde 70 oranında, üniversite fiyatları yüzde 40 oranında arttı. Bush yönetimi sırasında bir ailenin elde ettiği gelir miktarı, 2001 yılından bu yana toplam 1.699 dolar azaldı. Fakat, aile başına düşen borç miktarı yüzde 34 artarak 55.300 dolara çıktı. Yani her Amerikan ailesi, gelirlerinin neredeyse yüzde 15'iyle borç ödüyor.

Bush yönetimi, 2007 yılı bütçesinde çocuklara,

daha önce söz vermiş olduğu rakamdan 12 milyar dolar daha az bir bütçe ayırdı. Bu, ihtiyacı olan 3 milyon çocuğun 2007 yılında okul ve eğitim yardımı alamaya-çağı anlamına geliyor.

Bush yönetiminin ilk iki yılında 2,6 milyon kişi işsiz kaldı. Amerika'nın en zengin yüzde 1'i, yani

yıllık geliri 1,2 milyon dolara ulaşanlar, Bush'un 2001 yılından beri yaptığı vergi indirimlerinden 1/3 oranında kâr elde etti. Amerika'nın en zengin yüzde 20'lik kesimi, bu kesintilerden, gelirlerinin 2/3'ü oranında kâr etti. En tepedeki yüzde 1'lik kesimin sadece bu vergi kesintilerinden elde ettiği

kâr, Irak savaşında harcanan paranın iki katına denk düşüyor ve uzmanlar bu paranın tüm Amerikalıların uygun bir sağlık hizmeti almasına yeteceğini söylüyor.

Diğer yandan, Amerika'da 4,5 milyon insan açlık sınırının altında yaşıyor. Amerikan Sayım Bürosu'nun araştırmasına göre, Amerika'da 18 yaşın altında olanların yüzde 17,8'i yoksul. Bunların çoğunu Latin Amerika ve Afrika kökenliler oluşturuyor. Toplam Amerika nüfusunun ise yüzde 13,3'ü yoksul; 16 yaş ve üzerindeki-lerin yüzde 27'si işsiz.

Bu araştırmaların sonuçlarına göre, halkın yüzde 36'sı özellikle Bush'a karşı oy verdiğini söylüyor. Yüzde 41'i ise, yolsuzluk ve skandallar yüzünden Demokratlara oy verdiğini belirtiyor. Ankete katılanların yüzde 56'sı, Amerika'nın Irak'tan hemen çekilmesi gerektiğini düşündüğünü açıklıyor. Yani Amerikan halkı Bush ve yönetiminin hem iç politikasından hem dış politikasından bıkmış durumda.

Bu sadece ilk adım

Amerika'daki savaş karşıtı koalisyon olan United for Peace and Justice'in, seçimlerin ertesi günü yayınladığı mesaj:

Bu, Amerikan Halkının Barış Emridir. Sonuçlara bakılırsa, dün yapılan seçimler, gerçekte savaş konusunda yapılmış bir referandumdur ve bu referandumun sonuçları çok açıktır: Oy verenlerin büyük çoğunluğu barış istiyor.

Seçim sonuçları, savaş karşıtı hareket açısından büyük bir zaferdir. Amerikan halkı, savaş yanlısı adaylara oy vermemek ve Irak meselesini seçimlerin ana konusu haline getirerek, savaş karşıtlığını politik bir güce dönüştürmüş ve savaş karşıtı hareketi güvenilecek bir güç haline getirmiştir. Amerika'daki savaş karşıtlarının bu noktaya gelmesine katkıda bulunan herkese teşekkürler.

Fakat bu sadece ilk adım. Şimdi daha önemli bir aşamaya girdik: Şimdi, yeni temsilcilerimizin, halkın barış talebini yerine getirmesini ve askerleri derhal Irak'tan çekmesini sağlamalıyız. Bunun için, yeni temsilcilerimiz üzerinde her biçimde baskı kurmaya devam etmeliyiz.

United for Peace and Justice Coalition

Amerikan halkı neye oy verdi?

Amerika'da Demokratlar bu seçime giderken altı önemli konuda kampanya yaptılar. Demokratların vaatleri Amerikan halkının neye oy verdiğini göstermesi açısından anlamlı.

- 1- Demokratların önemli hedeflerinin başında "Yurtiçinde ve dışında gerçek güvenliğin sağlanması" var. Irak konusunda Bush'un başarısız politikasının düzeltilmesi vaat ediliyor.
- 2- Amerikalıların daha iyi yaşam şartlarına kavuşması için istihdam imkânlarını geliştireceği ve ücretlerin artması garantisi veriliyor.
- 3- Her isteyenin üniversite eğitimi görebilmesi için vergi teşviklerine, düşük faizli öğretim kredilerine ve burslara önem verilecek.
- 4- Enerjide dışa bağımlılığın azaltılması için bio-enerjiye, vergi teşviklerine önem verilmesi ve enerji fiyatlarının ucuzlatılacağı vaat ediliyor.
- 5- Sağlık hizmetlerinin yaygınlaştırılması, hayat ve sağlık sigortası konularında halka yeni imkânların getirilmesi ve tasarrufların teşvik edileceği vaat ediliyor.
- 6- Sosyal güvenlik hizmetlerini yaygınlaştırılacağı ve emeklilik haklarının güvence altına alınacağı vaat ediliyor.

YORUM

İran Irak olmasın

Bush ve çetesinin Irak'taki yenilgisi artık kesin. ABD'de ki son seçimler, Blair çekileceğini ilan etmesi bunun en net göstergeleri. ABD-İngiliz ittifakı hem Afganistan'da hem de Irak'ta yenildi.

Bu durumda kısa zamanda acaba Afganistan'dan ve Irak'tan çekilmezler mi? Normal olan bu. Ama büyük olasılıkla Irak'tan ve Afganistan'dan çekilmeyecekleri gibi yeni hedeflere de saldıracaklar. Irak'a saldırmak sadece Bush ve Blair'e ait politikaların sonucu değil ABD egemen sınıfının hegemonya isteğinin bir ürünü.

Bush-Blair ikilisinin farkı Amerikan egemen sınıfının daha önce ittifaklar kuaran anlayışını bir kenara bırakmalarıydı. Şimdi en büyük olasılıkla tekrar eski politikalara dönüşülecek. zaten daha şimdiden "baba Bush geri geliyor" deniyor. İttifak politikaları baba Bush tarafından uygulanmaktaydı. Aynı şekilde Rumsfeld'in Bakanlıktan alınması da benzer bir politika gelişme olarak yorumlanmakta.

Irak iki açıdan ABD için hayati bir öneme sahip. Birinci olarak sahip olduğu petrol kaynakları ve ile çok önemli bir yer. Irak'a hakim olmak dünya enerjisi kaynaklarına hakim olmanın büyük bir adımı.

İkinci olarak ise Irak stratejik bir öneme sahip. Irak'a sahip olmak Ortadoğu'da büyük bir güce ulaşmak demek ve şu anda Irak'ta 150 bin ABD askeri ve 30 bin İngiliz askeri var. Bu çok büyük bir güç. Bu iki emperyalist ülke bu askeri güçlerini kolay kolay Irak'tan çekmez. Çektikleri takdirde dünya üzerindeki askeri hegemonyalarını büyük ölçüde kaybedeceklerdir.

Dolayısıyla Amerika ve İngiltere'nin Bush ve Blair yeniliyor diye Irak'tan çekileceğini düşünmemek gerekir. Tam tersine ABD ve İngiltere savaşçı yayma eğilimi içinde. İran'a saldırmak hala gündemde. Böylece Ortadoğu'nun bir başka çok önemli stratejik noktasına el konacaktır.

Şimdi İran Irak olmasın kampanyası her zamankinden daha önemli.

Nikaragua'da Ortega kazandı

1979'da diktatör Somoza'dan iktidarı alan sandinista hareketinin eski önderi Daniel Ortega geçen hafta seçimleri kazanarak bir kere daha Nikaragua devlet başkanı oldu. Ortega 1990'da seçimleri kaybettiği için iktidarı bırakmıştı. Daha sonra 4 defa seçimlere katıldı ve her defasında yenildi.

Bugünkü Ortega'nın 1980'lerdeki Sandinista lideri olan Ortega ile ilgisi yok. Ortega şimdi Nikaragua'yı başka Orta Amerika ülkeleri ile birlikte yeni liberal politikalarına eklemeyeceğolan Orta Amerika Bölgesel Bloğu fikrini destekliyor. Seçilebilmeyeğin de çeşitli yazışmış sağ politikacılarla ve iş adamları ile ittifaklar kurdu.

Kimileri şimdi Ortega'yı Latin Amerika'da solun en yeni zaferi olarak tanımlayacaklar ama bu pek gerçekçi olmayacak. Yakında Ortega'nın nasıl politikalar izlediğini hep birlikte göreceğiz.

Lübnan'da İsrail hunharlığı

İsrail'in Lübnan'a yaptığı saldırı sırasında beyaz fosfor kullandığı Birleşmiş Milletler (BM) tarafından da doğrulandı.

İsrail Lübnan'a Hizbullah'ı silahsızlandırmak amacıyla girmiş ve bir aylık süre boyunca ateşkesi kesin olarak reddetmişti. Ancak, Hizbullah başta olmak üzere Lübnan halkının direnişini kıramayınca geri çekilmek zorunda kalmış ve bu görevi BM komutasındaki içinde Türkiye'den askerlerinde yer aldığı birliklere bırakmıştı.

Beyaz fosfor, ABD tarafından Irak'ta Felluce direnişini kırmak için de kullanılan bir kimyasal silah. Kemiğe kadar işleyebilen kimyasal tepkime ile oluşan yanıklar oluşturan beyaz fosfor tam anlamıyla imha silahı.

Ayrıca İtalyan televizyonu RAI'nin yaptığı habere göre, İsrail Lübnan'da, sığmak delici ve seyreltilmiş uranyum içeren bombalar da kullandı ve bu nedenle hala bölgede radyasyon bulunuyor.

Gazze'den Dr Mona el-Farra işgal altındaki yaşamı anlatıyor

İsrail terörü

Tony Blair ve George Bush'un Ortadoğu'da barış inisiyatifleri konuşmaları Gazze'de yaşayan 1.4 milyon Filistinli için pekkir anlam ifade etmiyor.

ABD'nin bölgedekibekçi köpeği, İsrail işgal altındaki bölgede yeni bir kanlı saldırı daha gerçekleştirdi.

Geçen hafta Beit Hanoun kasabasına 15 tank bombası isabet etti ve 19 kişiyi öldürdü, 40 kişiyi de yaraladı. Ölenler arasında 9 çocuk ve 4 kadın vardı.

Bu katliam İsrail tarafından Filistinlilerin direncini kırmak için yapıldı.

Gazze Şeridi'nin Kuzeyinde olan Beit Hanoun direnisi merkezlerinden birisi.

Militanlar İsrail işgal güçlerine karşı burada savaşıyorlar ve evde yapılan bombalarla saldırıyorlar.

İsrail saldırısının bir başka anlamı daha var. Bu yaz yaşanan Lübnan yenilgisinden sonra İsraili politikacılar ve ordu yöneticileri İsrail'in savaşma yeteneğini yeniden ispatlamak zorunda olduklarını düşünüyorlar.

Dr Mona el-Ferra Beit Hanoun'un kenarındaki al-Awda adlı küçük bir hastanede çalışıyor. Bu hastanede sağlık elemanları son İsrail saldırısının sonuçları ile boğuşuyorlar.

Dr Mona el-Ferra "İsraililer kasabayı direndiği için cezalandırmak istediler. Kasabayı kuşattıklarında elektriği ve suyu kestiler. İnsanlar evlerine hapsedildiler.

"Bütün altyapıyı yıktılar. Köprüleri, elektrik tesislerini, okulları. Geniş bereketli toprakları dümdüz ettiler.

"Normal insanların yaşamlarını mahvetmek istiyorlardı. Dolayısıyla direnişi bırakacaktk. Ama Filistinliler direnişi bırakmayacaklar."

Dr Mona Beit Hanoun'a yapılan saldırının bütün yaz süren saldırıların ardından geldiğini söylüyor.

Önce daha küçük çaplı saldırıları Güney'de, Kuzey'de ve Doğu'da gerçekleştirdiler" diyor ve ekliyor "her günkü saldırılarda 2-3 kişi ölüyor-du."

Militan Hamas örgütü geçen Şubat ayında seçimleri kazandığından beri Gazze şeridi saldırı altında. Bölgeye gelen bütün yardımlar kesilmiş durumda.

Dr Mona bölgede ekonomik ve sosyal koşulların nasıl çöktüğünü anlatıyor. "Şimdilerde

nüfusun yüzde 70'i yaşayabilmek için insani yardıma muhtaç."

Dr Mona'ya göre "Çocukların ve kadınların en az yarısı demir eksikliğinden kaynaklanan hastalıklara sahip. Ayrıca her beş çocuktan biri yetersiz beslenmekten dolayı hasta."

"Ne var ki uluslararası yardım kesilmiş olduğu için kadınlara ve çocuklara doğru dürüst yardımcı

olamıyoruz.

"Süt ve taze gıda bulmak zor ve elektrik yok. Kırsal bölgelerin çoğunda ve birçok kentsel bölgede arak su yok.

"Her hafta koşullar daha da kötüleşiyor. Bu kasabada giderek kötüleşen acil bir sağlık sorunu var.

"Sürekli olarak elimizdeki sağlık malzemesinin bitmesi ve aynı anda yaralı ve hasta sayısının artması tehdidi altındayız.

"Birçok yaralı gereksiz bir biçimde yollarda ölüyor çünkü İsrail yaralıların hastaneye getirilmesine izin vermiyor.

"Son 6 ayda Mısır ile bağlantıyı sağlayan sınır kapısı sadece 6 defa açılmış. Birçok kanser hastaları Mısır'daki tedavilerine devam edemedikleri için ölmüş.

"Bütün bunlar Filistinlilere karşı girişilen psikolojik savaşın bir parçası.

"İsrail, Gazze Şeridi'nde yaşayan herkesin işsiz ve geleceksiz bir biçimde yardıma muhtaç hale gelmesini sağlamaya çalışıyor. Bu durumda Filistinlilerin direnişten vazgeçeceklerini ve İsrail'in barış koşullarını kabul etmek zorunda kalacaklarını düşünüyor.

"Ama başarılı olamıyorlar. Beit Hanoun'dan tanlar çekilir çekilmez militanlar İsrail'e doğru ateşe başlıyorlar."

Beit Hanoun katliamından sonra Katar, Birleşmiş Milletler'e İsrail'in saldırısını kinamak için bir öneriye veto etti.

ABD'nin bu tutumuna karşı Arap hükümetleri de bugüne kadar uyguladıkları yardım ambargosunu kaldırma tehdidinde bulunuyorlar.

Ancak Dr Mona'nın Arap rejimlerinin taedima gelmesi konusunda çok az inancı var.

"Arap rejimlerine güvenmiyorum" diyor. "Bu rejimlere saygı duymuyorum ve yaptıklarından dolayı onlardan etkilenmiyorum. Bu rejimler gerçekte İsrail ve ABD ile işbirliği yapıyorlar."

Toplu katliam için atış

İsrail Genelkurmay'ı bir süre önce bombardıman yapan topçu birliklerinin hedefe göre "güvenlik" uzaklığını değiştirdi. eskiden hedeften 300 metre uzaktaki duran toplar şimdi hedefe 100 metre yaklaşılıyorlar ve bu nedenle topların öldürme oranı çok yükseldi.

Bir süre önce 6 insan hakları örgütü İsrail savunma bakanlığı'nın bu yeni kararını protesto ettiler.

Beit Hanoun'daki katliamın nedenlerinden birisi de İsrail Savunma Bakanlığı'nın ve Genelkurmay'ın aldığı bu yeni karar.

Cengiz ALĞAN

27 Mayıs 1942'de, Alman işgali altındaki Prag sokaklarında, hemen yanında SS bayrağı ve Reich Protektorası'nın sancağı olmak üzere Mercedes'yle ilerleyen, önde gelen Nazi subaylarından Reinhard Heydrich'e bir suikast düzenlenir. Gerçi suikast için hazırlanan Sten marka makineli tüfek tutukluk yapar ama atılan bomba hedefini şaşırmas. Nazi kasabı bir hafta sonra ölür.

Cenaze töreninden sonra Hitler şöyle der: "Heydrich'in öldürülmesi oluk oluk kanla cezasını bulmalı". Önce yakınlar da kurulumuş olan Yahudi gettosu Theresienstadt'tan üç bin Yahudi fırınlara gönderilir. Ardından tutuklamalar ve kurşuna dizmeler gelir. Ama asıl tarihe unutulmaz kara bir çentik olarak düşülen şey Prag'ın kuzeybatısındaki madencilerin yaşadığı Lidice köyünün başına gelenler olur.

Köyde evler basılır ve olmayan kanıtlar yaratılır. Führer'in kesin emirleri şunlardır:

1. Tüm yetişkin erkekler kurşuna dizilecek.
2. Tüm kadınlar toplama kampına gönderilecek.
3. Çocuklardan Almanlaştırılmaları mümkün olanlar Reich'taki SS ailelerine verilecek.
4. Yerleşim yeri tamamen yakılıp yerle bir edilecek.

199 erkek onarı gruplar halinde kurşuna dizilir. 195 kadın gaz odalarına yollanır. 95 çocuktan yalnızca dokuzunun 'Almanlaştırılabilir' olduğuna karar verilir. Geri kalanı 'kaybolur'.

Ardından köy bombalanır, tümüyle yakılır ve buldozerlerle dümdüz edilir. Kalan enkaz taşınup götürülür. Ev hayvanları öldürülür ve mezarlık dümdüz edilir. Lidice'den geriye hiçbir şey kalmaz. (Bu arada Reich görüntü habercisi hemen tüm sahneleri kameraya alır. Bunlar daha sonra Nürnberg Mahkemeleri'nde ortaya çıkacaktır. Filmede kilise kulesinin üç bombalamada yıkılmasına sinirlenen, kameraya gülerken şakalaşan Nazi subayları görülmektedir).

Faşizm budur

Bir subayının öldürülmesine karşılık bir köyü resmen haritadan ve hatta tarihten silmek istemek nasıl bir anlayışın ürünüdür? Kalıntıları bile taşıtıp (maden işçilerine tabii ki), orada bir zamanlar hayat olduğuna dair her şeyi silmek kimin aklına gelir? Başka hiçbir baskı rejiminde bu kadar sistematik ve sıradanlaşmasıyla korkunçlaşması bu kadar paralel ilerleyen bir ideoloji egemen değildir. Ancak faşizm insanlık tarihine bu kadar koyu bir kara leke bırakabilir.

Üstelik bu sadece Alman faşizmi dönemine ait tekil bir örnektir. Bir de Japonya'da Yakuzaların yaptıklarını okuyun. Türkiye'de de örneğin, 24 Aralık 1978'de, belledikleri evlerin kapılarına önceden işaret koyup sonra da basmaya gelen, faşistler olmuştur. Hamile kadınların karnlarından bebeklerini çıkarıp kaynar kazanlara atılan faşistlerdir. Bu eylemi yapan ülkücü faşist militanlar biri-

İrkçılara düşünce özgürlüğü

Reinhard Heydrich, öldürülmesinin arkasından "oluk oluk kan aktıldı".

lerinin soyunu kurutmak isteseler gerek.

Soykırım

Birleşmiş Milletler'in yaptığı bir soykırım tanımı var. İsteyen açık ayrıntısına bakabilir. Ama özetle şöyle: bir etnik azınlığı tamamen imha etmek. Nazilerin yaptığı buydu: Başta Yahudiler, pek çok etnik azınlığı 'tamamen' imha etmek. Bu yolda büyük başarı elde ettiler.

Benzer bir uygulamayı Osmanlı İmparatorluğu'nun son yıllarında İttihat ve Terakki kadroları gerçekleştirdi. 1915 yılında, tehric (zorla göç ettirme) adı altında bir milyon Ermeni öldürüldü. Hayatta kalanların bir kısmı Der Zor çöllerinde öldü (bölgeye dair 'insan yaşayamaz' raporu verilmişti). Kalanlar dünyanın çeşitli ülkelerine dağılmak zorunda kaldı. Ve bu uygulamanın adına dünyanın pek çok yerinde soykırım dendi.

Türkiye Cumhuriyeti bugün için bunu kabul etmiyor olabilir. Türk faşistleri ve onlarla kolkola yürüyen sağ-sol Kemalistler de öyle. Ama herkesten önce söz konusu halk yıllardır avaz avaz soykırma uğradığını başınıyor. Herhalde bu halkın karşısına çıkıp "Sen nereden bileceksin

soykırma uğrayıp uğramadığını. İşte ben sana söylüyorum: uğramadı!" diyecek sövalye ruhuna, bizim ülkemizdeki kadar çok, hiçbir ülkede rastlanmaz.

İrkçılık ve düşünce özgürlüğü

Soykırımı irkçiler yapar. Sonra da yaptıklarına soykırım demesine en çok onlar kızar. Fransa parlamentosunun kararı 'Ermeni soykırımı yoktur' demeyi yasaklıyor. Mantıklı. Çünkü vardır. Burada ikirciye gerek yok: ya baştan "soykırım vardır" diyeceksiniz, ya da "yoktur" deyip karşı saflara saldırıya geçeceksiniz. Türk solu, maalesef beni yine hiç şaşırılmadan, ikircisini tercih etti.

Fransa'daki yasayla ilgili, sosyalistler arasında da sürmekte olan, bir tartışma var. "Madem düşünce özgürlüğü var herkes istediği gibi düşünsün.

Fransızlar da ikiyüzlülük yapmasın." Burada anahtar kelime 'herkes'. Herkes deyince işin içine faşistler de girer. Ne de olsa canlılar. Yani faşistler de istediği fikri savunsun, istediklerini söylesin.

Bu temininin altında çocuksu bir saflık, idealist bir insan sevgisi yatıyor, anlıyorum. Ama

önce şu 'ayrıntıyı' atlamayalım: Düşünce özgürlüğü mücadelesi yalnızca düşünme eylemini özgür kılma mücadelesi değildir. Aslolarak, düşünülmüş olanın, her türlü araç ve örgütlenme yoluyla yayılabilmesinin önündeki tüm engelleri ortadan kaldırma mücadelesidir. Peki faşistlerin tüm dünya tarihinde ve bugün savundukları düşünceleri uygulamaya koyma biçimlerinin serbest kalmasını istediğinizden, hatta onların bu özgürlüğünü bizzat siz savunmak istediğinizden emin misiniz?

Neden yasak?

Almanya'da, örneğin, Yahudi soykırımını yok saymak yasak. Çünkü Yahudi soykırımından dolayı hala pek de iyi gözle bakılmayan Almanlar utançlarından kurtulmak istiyor. Bir kez inkâr yoluna gidilirse milyonların imhasına yol açan Nazi rejiminin aklanma ihtimali doğabileceğini de biliyorlar. Nazi rejimini bir daha yaşamayı geç, hatırlamak bile istemiyorlar.

Tüm politik fikirler çeşitli arenalarda tartışılabilir, uzlaşılabilir, uzlaşmayabilir. Bazen işbirliğine de gidebilir. Faşizm ile sosyalizm hariç. Sosyalizm, faşizmi de doğurmuş olan kapitalist sistemin kökünden yıkılmasını ister. Faşizm o sistemi ayakta tutmanın en gaddar ve kanlı aracıdır. Sosyalizm bütün insanların; dil, din, ırk, cinsiyet, cinsel tercih, kültür ayrımı yapmaksızın bütün insanların, eşitliğini savunur. Faşizm tek bir ırkın üstünlüğüne inanır. Geri kalanlar ya köledir ya imha edileceklerdir. Sosyalizm insan, insan, bitki vb tüm canlılar üzerindeki her türlü baskı ve şiddete karşı savaşır ve fikir üretir. Faşizm baskı biçimlerini insanlık tarihinin gördüğü en ağır ve silinmesi zor izler bırakan irtifalara taşır. Ürettiği fikirlerince toplu insan imhasındaki başarıları kanıtlanmıştır.

Son olarak, faşistler soykırımı içten içe savunarak reddeder ve resmi ideolojinin sağladığı zeminde sağa sola azgınca saldırır. Sosyalistler ise, karşısında savaştıkları devletin sözlerine değil, soykırma uğradığını ilan etmiş olan bütün halkların sözlerine kulak verir.

Okuma önerisi: Sosyalist İşçi, sayı 249, sf. 8-9'daki "Düşüncenin karikatürü" başlıklı yazı, bu yazı ile birlikte okunduğunda, daha fazla fikir verici olabilir.

Bunları yapanlar Türkiye'de ki Ülkücülerle aynı zemini paylaşan Alman Nazileri. Naziler sadece bu katliamları gerçekleştirmediler, bunun yapılmasını savundular.

Gerçekten "saat kaç?"

"Mustafa Kemal, zamanı yalnızca ülkesi yararına kullandı. Saati hep bağımsızlığa ve çağdaşlığa doğru işledi. Sonsuzluğa giderken de 'Saat kaç' diye sordu. Yaşadığımız bunalımlı günlerde soruyoruz: Şimdi saat kaç?" diyor Cumhuriyet gazetesi 10 Kasım 2006 tarihli manşetinde, altında ise Ahmet Necdet Sezer'in, Yaşar Büyükanıt'ın ve Deniz Baykal'ın, Mustafa Kemal'in ölüm yıldönümü ile ilgili açıklamaları, dikkati çektikleri tehlikeler anlatılmış.

Cumhuriyet gazetesi; egemen sınıf içindeki bürokrasinin; statükoçu, milliyetçi, şahin, kemalist kesimin sözcülüğünü yapıyor. "Yaşadığımız bunalımlı günler"den bahsederken genel sağlık sigortasından, özelleştirmelerden, yoksulluktan değil bürokrasinin hala elinde kalan birkaç mevziliyi korumasını sağlayan laiklik anlayışının, milliyetçiliğin ve bir bütün olarak kemalizmin etkisini yitirmesinden söz ediyor. Cumhuriyet başyazarı İlhan Selçuk'un aynı gün yayınlanan ve yine "Saat Kaç?" başlıklı yazısı tavandan tabana yapılan "devrim"i, karşı devrimcilere karşı korumak gerektiğini anlatıyor. "İmam okulunda şartlanmış bir kişinin iktidara oturması karşı devrimin başarısını vurgulamaktadır" diyor ve devam ediyor: "Karşı devrim tabanını oluşturdu, iktidara geçti..." Demek ki karşı devrim karşı yapılacak müca-dele tabana karşı tavandan yapılacak. Kim adına? Halk adına. Kime rağmen? Halka rağmen. Bunu savunurken Cumhuriyet gazetesi ve tüm kemalistler benzer bir parano-yadan besleniyorlar: şeriat tehdidi ve Sevr korkusu. İnsanların inançları doğrultusunda türban takmaları, şeriat tehdidi, azınlık haklarından bahsetmek, düşünce özgürlüğünü, Kürt sorununda demokratik çözümü savunmak hep "dış mirrakları" oyunları gibi geliyor onlara.

Geniş kitlelerin, yoksulların, emekçilerin böyle bir korkusu yok, onlar için cumhurbaşkanının eşinin türbanlı olup olmaması, başbakanın imam hatipli olması hiç mi hiç sorun değil, düşünce özgürlüğünün kısıtlanmasından, Kürt sorununun çözülmemesinden ise hiçbir çıkarları yok. Çünkü onlar gerçek bir dünyada yaşıyorlar, işsizlik, sağlık hizmeti alamama, yaka-cak bulamama, aç kalma gibi gerçek sorunlarla karşı karşıya geliyorlar aynen dünyanın başka yerlerindeki yoksullar gibi. AKP geniş kitleleri asıl bu açıdan tehdit ediyor, iktidara geldiği günden bu yana IMF direktifleri doğrultusunda sosyal hakları kesip biçiyor. Son marifetleri ise sağlığı bir hizmet olmaktan çıkartıp, alınıp satılabilen bir mal haline dönüştüren "genel sağlık sigortası". Bu saldırılara karşı sokakta tabandan, kitlesel kampanyalar örgütleyebilmek, saldırıları püs-kürtmek üzere hareket etmek lazım.

Kemalizm ise gerçekten "bunalımlı günler" yaşıyor, egemen sınıfın çatlağı gün geçtikçe kemalistler aleyhinde büyüyor, bunun yanında insanlar artık değişim istiyorlar ve bu konuda kemalistlerin anlatabileceği hiçbir şey yok. Saatler kemalizmi geride bırakmaya başladı, bu yüzden kemalistler için gerçekten "saat kaç?" diye sorma zamanı.

Nobel neden verilir?

Orhan BULUT

Nobel Edebiyat Ödülü kuşkusuz edebiyat alanının en prestijli ödülü. Nobel ödülü nasıl verilir, Nobel'i alanlar gerçekten o yıl için dünyanın en iyi edebiyatçıları mıdır? Acab Nobel ödülü almamış olanlar yeterince iyi değil midir? Açık ki bütün bunlar tartışılmaya muhtaç sorulardır. Ancak, bu soruların cevapları ne olursa olsun Nobel gene de en prestijli edebiyat ödülüdür.

Bugüne kadar Nobel Edebiyat Ödülü'nü alanların bazıları şunlar: Dario Fo (1997), Gabriel Garcia Marquez (1982), Abdr Gide (1947), Ernest Hemingway (1954), Lewis Sinclair (1930), Naguib Mahfouz (1988), Toni Morrison (1993), V.S. Naipaul (2001), Harold Pinter (2005), Jose Saramago (1998), Jean Paul Sartre (1964) ve John Steinbeck (1962).

2006 yılında ise Orhan Pamuk Nobel'i kazandı. Orhan Pamuk 2005 yılında da tartışıldı ama ödülü kazanamadı. Onun yerine Nobel'i kazanan Harold Pinter "aslında benim yerine Orhan Pamuk Nobel'i almalıydı" demişti. Bir yıl sonra Pinter'in isteği gerçekleşti.

Orhan Pamuk'un ödülü kazanması Türkiye'de iki tür tartışma yarattı. Birinci grupta yer alanlar edebi olarak Orhan Pamuk'un bu ödülü hak etmediğini söyleyenler. Aralarında Türk edebiyatının önde gelen isimlerinin yanı sıra İşçi Partisi, TKP gibi sol milliyetçilerde var.

Sol milliyetçilerin bu bakışı edebi olmaktan çok açıkki siyasi.

TKP aslında Nobel

Dario Fo

John Steinbeck

Gabriel Garcia Marquez

Edebiyat ödülünü de küçümsüyor. Sartre'ı ödülü almadığı için öne çıkarıyor.

Oysa Sartre önce ödülü kazandı sonra politik bir tutum alarak ödülü almamış. Ama onun tutumu Nobel'e değil Vietnam Savaşı'na karşıydı. Yani Sartre ödülü almayarak bir haksızlığa karşı politik bir mesaj vermeye çalıştı ve bunda başarılı da oldu.

Oyuncu Marlon Brando'da benzer bir şey yapmış ve ödülünü almaya bir Amerikan yerlisini göndermiş ve Amerika'nın yerlilere karşı yaptığı soy kırımını protesto etmişti.

Nobelo ödülünü alan edebiyatçıların hepsi politik değil. Ama içlerinde Orhan Pamuk, Harold Pinter, Dario Fo gibi politik olanlar da var ve onlar Nobel aracılığı ile sağlam politik mesajlar veriyorlar.

Jean Paul Sartre

Aslında İşçi Partisi, TKP gibi sol milliyetçilerde bunun farkındalar ve onlar Orhan Pamuk'un politik mesajına karşı oldukları için Nobel'e de karşı çıkmaya çalışıyorlar ama çok zavalı bir duruma düşüyorlar.

Nobel'i kazanmayan edebiyatçıları kötü mü? Ya da başka bir biçimde sorarsak, acaba en iyiler Nobel'i kazananlar mı? Bu soruların cevabı açık ki hayır. Örneğin Türkiye'de elbette ki Orhan Pamuk dışında da iyi edebiyatçıları var.

En çok Yaşar Kemal tartışılıyor. Bana göre Yaşar Kemal büyük bir edebiyatçı ama o da politik mesajlar vermiyor mu? Eğer o 10-20 sene önce en üretken olduğu dönemde Nobel'i kazansaydı bu ödülü politik olarak kazandığı söylenecekti ve

bu yanlış olmazdı.

Edebiyatçının politik olmaması da zaten mümkün değil.

Orhan Pamuk'un Nobel'i kazanmasına sağdan ve "soldan" gelen tepkilerin altında ise açık ki milliyetçi politik bir tartışma var. Bu tartışmada Orhan Pamuk'a karşı çıkanlar, Nobel Edebiyat Ödülü'nin Orhan Pamuk'a verilmesi karşısında tutum alanlardan sağ milliyetçileri anlamak mümkün ama soldan gelen açık ya da utangaç eleştiriler aslında solun krizini iyi gösteriyor.

Milli Güvenlik Kurulu'nun "irtica" ve "bölücülük" hassasiyetine onay verenler açık ki kriz içindeler ve bu krizden çıkmanın tek yolu ödünsüz bir biçimde milliyetçiliğin her türüne, her yanışmasına en açık ve net bir biçimde karşı çıkmaktır.

Sağ milliyetçiliği körükleyen aslında sol milliyetçilik. CHP'nin milliyetçiliği DYP ve MHP'nin milliyetçiliği ile yarışmaya çalışıyor ve aslında onlara güç veriyor.

İşçi Partisi'nin, TKP'nin ve Yurtsever Cephe'nin milliyetçiliği ise CHP'ye güç veriyor ve son tahlilde ne yazık ki DYP ve MHP'ye destek vermiş

Bence başka bir dünyada...

Cengiz ALĞAN

Anıt-kabir diye bir şey olmayacak. Çünkü hiçbir ceset değerinden üstün tutulmayacak. Ayrıcalıklı muamele görmeyecek. Tüm cesetler, kullanılabilir organlarından yeterince faydalandıktan, yani iş görür organlar hastalara monte edildikten sonra tıp fakültelerinde deney/gözlem amacıyla kullanılacak, sonra da doğaya en az zarar verecek şekilde ortadan kaldırılabilecek.

Böylece, örneğin bugün sadece Mustafa Kemal ve İsmet İnönü ikilisine ayrılmış olan, Rasattepe'de 15.000 m2 alana kurulu Anıt-kabir alanından iki ceset yerine çok daha fazla sayıda canlı faydalanabilecektir. Üstelik bu tür yapılar için harcanan zaman, emek ve hammadde boşa harcanmış olmayacak. Çünkü cesetlerin bu gibi yapılara hiç olmadığı gibi, aslında mezara bile ihtiyacı yok.

Örneğin Anıt-kabir'in yapımına 1939'da karar verildi. Açılan uluslararası proje yarışması 1942'de sonuçlandı. Yapım 1944'te başlayıp 1953'te bitirildi. Mustafa Kemal'in 14 yıl önce bu dünyadan ayrılmış olan bedeninden kalanlar ancak o yılın sonunda yeni yerine taşındı.

Kabrin yapımında Çankırı'dan gelen sarı traverten, şeref holündeki lahitte Osmaniye (Adana) mermeri, hol duvarlarında ise Bilecik mermeri kullanıldı. Zafer alanının tavanı altın mozaikle bezenildi. Önemli bir heykeltıraşlar grubu uzun yıllar heykellerin yapımında çalıştı.

Anıt mezarın hikayesi yapıyla bitmedi. 1981'de çıkarılan bir yasayla kabirdeki her türlü hizmetin yürütülmesinden Genelkurmay Başkanlığı sorumlu oldu. Giderlerini ise hala Milli Savunma Bakanlığı karşılıyor.

Dünyanın pek çok yerinde bu ve benzeri anıt mezarlar var. Bu mezarların resmi ideolojinin devamında ve halk ile kurucular arasındaki 'farkların' vurgulanmasında önemli bir işlevi var elbette. Ama sosyalist toplumda her ikisine de gerek kalmayacağı için anıt mezar fikri de saçmalaşacak.

Bence devlet mezarlığı diye bir şey de olmayacak. Böylece Ecevit'in cesedi için yasa değişikliğine gidilmesine de gerek kalmayacak. Öyle ya, Ecevit'in cesedi ile geçen hafta ölen bizim mahallenin balıkçısının cesedi arasında ne fark var? Toprağın altında yeni ölümlerin gelmesini bekleyen solucanlar birbirine "Lan oğlum saygılı olun biraz, bu adam eski başbakan. Yasa bile çıkardılar bunun için, iyisi mi yemeyelim biz bunu. Şu balıkçıya yumulalım" mı diyorlar?

Daha ileri gidersek, bence mezarlıklar da olmayacak. Böylece çoğu yüksek tepelere kurulmuş, bol ağaçlı ve güzel manzaralı mezarlık alanlarından çocuk parkları yapılabilir.

Gerçi tek geçim kaynağı mezarlıklara gelen çelenkleri çalıp satmak ve ziyaretçilerin mezarlarına bidon bidon su dökmek bahşış toplamaya çalışılmak olan binlerce yoksul çocuk işsiz kalacak. Ama neyse ki sosyalist toplumda o yaşta çocuklar o saatlerde okullarında eğitimlerini ilerletiyor olacaklar.

Nobel Türk diline mi, Orhan Pamuk'a mı verildi?

Bu soru da çok tartışılıyor. Bir çokları Orhan Pamuk'u savunurken bu ödülün Türkçeye verildiğini vurguluyorlar. Bu yanlış. Ödül Türk diline verilmiyor. Öyle olsaydı Nobel Türk dilinin en iyi yazarının da Orhan Pamuk olduğunu iddia etmenin yanı sıra Türk dilinin diğer dillerden ve hele de bugüne kadar hiç bir yazarı Nobel kazanmamış olan dillerden daha üstün olduğunu iddia etmiş olurdu. Oysa böyle değil. Nobel Orhan Pamuk'a verildi. Onun yazılarına, onun edebiyatçılığına verildi.

Orhan Pamuk'u savunmak için milliyetçilik yapmaya gerek yok.

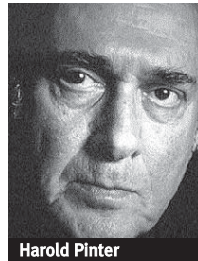
Orhan Pamuk

2005 Nobel ödülünü Harold Pinter kazanmıştı

2005 yılında Nobel Edebiyat Ödülü'nü kazanan İngiliz yazar Harold Pinter "ödülün Pamuk'a verilmesi daha doğrudur" demişti.

Bugünkü Amerikan yönetimini "kana susamış vahşi hayvan" olarak tanımlayan Pinter 2003 yılında "29 tane oyun yazdım. Bu benim için yeterli" diyerek bıraktı. Aynı yıl savaş karşıtı şairlerden oluşan bir derlemesini yayınlayan Pinter'in bu kitabı da ödül kazandı.

Orhan Pamuk'un Nobel ödülünü kazanmasını kınayan, haksız bulan sol milliyetçilerin hemen hepsi Harold Pinter'in ödül kazanmaması karşısında sessiz kalmışlardır.

Harold Pinter

ODTÜ'den barış sesleri geliyor!

Yaklaşık iki aydır ODTÜ'de, savaş karşıtlarının Türkiye'deki tek adresi olan Küresel BAK, yeni buluşmalara ve birleşmelere adres oluyor.

Her Pazartesi yaptığımız düzenli toplantılarda gün geçtikçe sayımız artarken önce 12 Ekim'de 'Lübnan'a asker gönderme' eyleminde ODTÜ'de trampetimiz, darbükamız ve varlığımız ile savaşa karşı ses çıkardık ardından da 9 Kasım'da bir etkinlik gerçekleştirdik.

ODTÜ Mezurlar Derneği'nin de desteği ile Nuryay Mert ve Şenol Karakaş'ın konuşmacı olarak katıldığı 'Ortaadoğu'da İşgal ve Beyrut İzlenimleri' isimli bir toplantı yaptık. Toplantının ardından önümüzdeki 17 mart dönemi için kolları sıvadık ve genel bazı planlar yaptık. Bu arada resmi okul topluluğu olma yönünde de birçok adım attık ve çok kısa bir zaman sonra topluluk olarak yolumuza devam edeceğimizi tahmin ediyoruz.

Önümüzde yoğun bir dönem bizi bekliyor ve biz her Pazartesi saat 17.30'da Beşeri Bilimler'de büyük amfide toplanıyoruz...

İzmir KEG

11 Kasım Cumartesi günü, İzmir KEG (Küresel Eylem Grubu) aktivistleri, Konak SES (Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası) binasında Genel Sağlık Sigortası ve Aile Hekimliği hakkında görüşüp bilgilerini paylaşmak üzere buluştuk.

Toplantıda Ersin Damarsardı bir sunum ve beraberinde gerçekleştirdiği slayt gösterisiyle, katılımcıları küreselleşme, küreselleşmenin inşa süreci ve sonuçları, Genel Sağlık Sigortası, Sağlıkta Dönüşüm Projesi, bu projenin getirdikleri ve Aile Hekimliği hakkında bilgilendirdi.

Toplantı sonucunda, bu sunumun bir benzerinin tekrar gerçekleştirilmesiyle GSS hakkında daha çok insanın bilgileneceğini sağladık kararı alındı.

EzgiDeniz ALPAN

Müşteri değil, öğrenciyiz

Yıldız Teknik Üniversitesi'nde son dönemde yapılan yemekhane zammı ile öğrencilerin sırtına bindirilen külfet yurt, spor salonu, kampüsler arası servis fiyatları birlikte daha da artmıştır. Tüm bunlara karşı bir refleks olarak, ismini "Yıldız Tepki" olarak belirledikleri bir oluşum altında birleşen öğrenciler tepkilerini dile getirmeye karar verdiler. Her gün bir araya gelerek, internet forumlarında toplantılar yaparak okulda 3 gün sürecek uyarı amaçlı bir yemekhane boykotu düzenleme kararı aldılar.

Boykot süreci

01-03 Kasım 2006 günlerinde yapılan olan boykot için kısa zamanda toplanan yaklaşık 2500 imza ile hem öğrenciler, hem öğretim görevlileri, hem de okul çalışanları destek olacaklarını gösterdiler. Öğrenciler, okul

çinde düzenledikleri toplantılar ve aralarında para toplayarak bastırdıkları afiş, çıkartma ve el ilanları ile başlayacak olan boykotu tüm okula duyurdular. "Soyguna kamımız Tok", "Müşteri Değil, Öğrenciyiz",

"Boykot Var" yazılı pankartlar asıldı. Öğrenci kulüplerinin de desteğiyle düzenlenen etkinliklerle boykot bir şenlik havasına büründü.

Boykotun 2. gününde okul yönetimi güçlükle çıkartmakta kararlıydı. Önce girişlerde sorun çıkarıldı, daha sonra stantların yanındaki afişler dağıtıldı. Öğrencilerin alternatif yemek standı kaldırdı. İlk günden toplanan bağış paraları ile öğrenciler kendi imkânları ile sandviçler hazırladılar ve çay dağıttılar.

Boykotun son günü için öğrenciler, yönetim ve güvenlikten giriş-çıkışlar

da ve okula sokulacak olan alternatif yemeğin girişinde bir sorun çıkartılmayacağına güvencesini önceki günden almışlardı. Tüm zorluklara ve aksaklıklara rağmen öğrenciler tepkilerini 3 gün boyunca göstermeye çalışmışlar. Boykot sürecinde öğrencilerin desteği %95'e ulaştı.

Son durum

Yemeğe ek bütçe çıkartmayan okul yönetimi, zam politikasıyla öğrenciyi ağır bir külfete mahkûm etmiştir. Öğrencinin sırtından geçim politikası bununla da sınırlı değildir. Öğrencilerin Üniversite'nin diğer kampüsüne gün içinde zorunlu gitmelerini fırsat bilen okul yönetimi, iki kampüs arasındaki servisler ücret tarifesini koymuştur. Okul yurtlarındaki çamaşırhane ve yemek fiyatları artmıştır. Öğrencilerin rahatsızlık duyduğu özel

güvenlik için her gün milyarlar harcanmaktadır. Kampüs içindeki parke yolların taşları hiçbir sorun yokken değiştirilmektedir.

Bütün bu hareketlenmelerden rahatsızlık duyan okul yönetiminin maşası haline gelmiş özel güvenlik, duyuru panolarına asılmış olan afişleri her fırsatta sökerek ve öğrenci girişlerinde sorunlar çıkartarak okul yönetiminin saldırgan tavrını hem boykot sürecinde, hem de sonrasında yansıttılar. Tüm bunlar göstermiştir ki, aydınlığa giden yoldaki en önemli kale olan üniversiteler henüz kendi içinde temel hak ve özgürlükler konusunda pek de bir aşama kaydedememiştir. Öğrencilerin kendi iradelerini ortaya koymasına ve okulun gerçek sahibinin kendileri olduğunu bilerek hareket etmeleri bu baskıcı anlayış tarafından engellenmektedir.

Galatasaray Üniversitesi'nde iklim değişikliği toplantısı

4 Kasım mitingine hazırlanma sürecinde Galatasaray Üniversitesi'nde iklim değişikliğiyle ilgili bir toplantı yaptık. Toplantının hazırlık süreci çok kısa oldu ama toplantının havası ve katılımcı sayısı hayli yüksekti. 200 kişilik salonda yaklaşık 130-150 kişi vardı ve Mor ve Ötesi grubundan Kerem Kabadayı konuşmacıydı. Toplantının duyurusunu sınıflarda yapmıştık. İklim değişikliği konusuna ilgili olduğuna bildiğimiz öğretim görevlileriyle konuşmuştu. Toplantı saati öğretim görevlilerinin ders saatine denk geldiği için katılmayacaklarını tahmin ediyorduk ama hocaların

toplantıya sınıflarını getirmeleri ve bu toplantıyı öğrencilerine "esas öğrenmeleri gereken ders" diye anlatmaları toplantının havasını değiştirdi.

Kerem Kabadayı'nın kapitalizmin yayılmasıyla, bizim dünyayı sömürmemizin sınırlarını zorladığımızı anlatan konuşmasından sonra salondan bir arkadaşımız "peki 4 Kasım'da bütün dünya niye ayağa kalkacak, artık insanlığın bu sömürüye dur demesi için mi, bir de bunu anlatır mısınız?" dedi. Bu konuşmanın ardından toplantıda 4 Kasım'a katılmamanın önemi ve bireysel önlemler almaktan hep beraber bu felakete dur

demenin acil gerekliliği üzerine konuştuk.

Toplantıda esasında toplantıyı birlikte örgütlediğimiz Greenpeace'den bir arkadaş, 4 Kasım'la ilgili broşürleri dağıttı. Broşürlerin yanı sıra iklim değişikliği ile ilgili hazırlanan duvar gazetelerini de toplantıya katılan bazı arkadaşlar etraflarına dağıtmak veya gittikleri yerlere asmak için aldılar.

Sonuçta bu toplantı bize hem okulda iki kişi de olsak güzel bir toplantı örgütleyebildiğimizi gösterdi, hem de bu tür toplantılar sayesinde kampanyayı nasıl büyütebileceğimizi kanıtladı.

Gökşen

SON SÖZ

4 Kasım küresel iklim yürüyüşü çok kötü hava koşullarına rağmen başarılıydı. 1000 civarında bir katılım oldu. KEG bir kere daha başarılı bir eylem gerçekleştirdi.

Şimdi küresel iklim değişimine karşı kampanyaya devam edeceğiz ama bu arada Genel Sağlık Sigortasına, Aile Hekimliğine ve Mediko'ların kapatılmasına da karşı kolları sıvamak zorundayız.

26 Kasım'da İzmir mitingine gidiyoruz. Güçlü olmalıyız.

20 Kasım'da üniversitelerde basın açıklamaları ve yürüyüşler var.

Medikolara karşı kampanya hızla yaygınlaşabilir.

Küresel BAK'ın "İran Irak Olmasın" kampanyası da her zamankinden daha önemli. Mart ayında uluslararası eylem kararı var. O güne kadar yoğun bir kampanya sürdürmek zorundayız.

Bird de Nükleer enerjiye Hayır kampanyamız var. AKP yeni nükleer santraller kurmak istiyor. Buna izin veremeyeceğiz.

İşimiz çok ama geçen 6 ayda olduğu gibi

KADIKÖY BAK

Her hafta Çarşamba günleri Kadıköy'de Eğitim Sen 2 nolu Şube'de saat 19.00'da toplanıyor.

ÖSKÖDAR BAK

Her hafta Salı günleri Altunizade muhtarlığında saat 20.00'de toplanıyor.

BEYOĞLU BAK

Her hafta Salı günleri İstiklal Cad., Büyükparmakkapı Sok. Hayat Apt'da Karakedi'de saat 19.30'da toplanıyor.

AVCILAR BAK

Her hafta Pazartesi günleri Eğitim Sen 7 nolu Şube'de saat 19.30'da toplanıyor.

sosyalist işçi ne savunuyor?

Aşağıdan sosyalizm

-Kapalist toplumda tüm zenginliklerin yaratıcısı işçi sınıfıdır. Yeni bir toplum, işçi sınıfının üretim araçlarına kolektif olarak el koyup üretimi ve dağıtımını kontrol etmesiyle mümkündür.

Reform değil, devrim

-İçinde yaşadığımız sistem reformlarla köklü bir şekilde değiştirilemez, düzeltilemez.

-Bu düzenin kurumları işçi sınıfı tarafından ele geçirilip kullanılmaz. Kapitalist devletin tüm kurumları işçi sınıfına karşı sermaye sahiplerini, egemen sınıfı korumak için oluşturulmuştur.

-İşçi sınıfına, işçi konseylerinin ve işçi milletlerinin üzerinde yükselen tamamen farklı bir devlet gereklidir.

-Bu sistemi sadece işçi sınıfının yığınsal eylemi devirebilir.

-Sosyalizm için mücadele dünya çapında bir mücadeledir. Sosyalistler başka ülkelerin işçileri ile daima dayanışma içindedir.

-Sosyalist kadınları tam bir sosyal, ekonomik ve politik eşitliğini savunur.

-Sosyalistler insanların cinsel tercihlerinden dolayı aşağılanmalarına ve baskı altına alınmalarına karşı çıkarlar.

Enternasyonalizm

-Sosyalistler, bir ülkenin işçilerinin diğer ülkelerin işçileri ile karşı karşıya gelmesine neden olan her şeye karşı çıkarlar.

-Sosyalistler irkçılığa ve emperyalizme karşıdır. Bütün haklarını kendi kaderlerini tayin hakkını savunurlar.

-Sosyalistler bütün haklı ulusal kurtuluş hareketlerini desteklerler.

-Rusya deneyi göstermiştir ki, sosyalizm tek bir ülkede izole olarak yaşayamaz. Rusya, Çin, Doğu Avrupa ve Küba sosyalist değil, devlet kapitalistidir.

-Sosyalistler bu ülkelerde işçi sınıfının iktidardaki bürokratik egemen sınıfa karşı mücadelesini destekler.

Devrimci parti

-Sosyalizmin gerçekleştirilmesi için, işçi sınıfının emilman, em mücadeleci kesimi devrimci sosyalist bir partide örgütlenmelidir. Böylece bir parti işçi sınıfının yığınsal örgütleri ve hareketi içindeki çalışma ile inşa edilebilir.

-Sosyalistler pratik içinde diğer işçilere reformizmin işçi sınıfının çıkarlarına aykırı olduğunu kanıtlamalıdır.

-Bu fikirlere katılan herkesi devrimci bir sosyalist işçi partisinin inşasına çalışmasına omuz vermeye çağırıyoruz.

ISSN 1300-4026 ■ Uluslararası Tanıtım ve Yayıncılık Ltd. Şti. ■ Sahibi: Özden Dönmez ■ Sorumlu Yazışmaları Müdürü: Volkan Akyıldırım ■ Adres: İstiklal Cad., Büyükparmakkapı Sok., 8/10, Beyoğlu/İstanbul ■ Baskı: Yön Matbaası ■ Yerel süreli yayını, iki haftada bir yayınlanır ■ www.sosyalistisci.org

DSİP - Kadıköy

Her hafta Salı günleri saat 19.00'da toplanıyor

Naif Bey Sok. İbrahim Ağaoglu İşhanı, No: 9-11, Kat: 3 Bahariye - Kadıköy 0536 - 637 8199

DSİP - Beyoğlu

Her hafta Perşembe günleri saat 19.00'da toplanıyor

Karakedi İstiklal Cd. Büyükparmakkapı Sok. Hayat Apt. Kat: 4 - Beyoğlu 0536 - 259 73 64

DSİP - Ankara

Her hafta Salı günleri saat 19.00'da toplanıyor

Mithatpaşa Cd. No: 34/F, Kat: 4, No: 23 Kızılay 0535 - 514 11 73

DSİP - İzmir

Her hafta Pazartesi günleri saat 19.00'da toplanıyor

3. Beyer, Yaparsoy İşhanı, No: 31, Kat: 4, No: 403 Konak 0537 - 624 49 08

DSİP

Akhisar: 0544 - 515 62 59 Bursa: 0542 - 500 23 22 Denizli: 0543 - 476 27 88 İzmir: 0537 - 940 58 95 Kütahya: 0544 - 515 62 59 Edirne: 0505 - 879 46 12

yoksullaşmanın anahtarı asgari ücret

Hükümet Asgari Ücret Tesbit Komisyonu'na yüzde 5 zam önerisi ile geliyor. Bu, ayda 20 YTL demek. Öte yandan 2006 yılı içinde sokakta gerçekleşen enflasyon bunun en az 3 katı. Asgari ücret insani bir düzeye çıkmadan işçilerin yoksullukları kırlamaz.

Hükümetle işbirliği yapan sendikalar bile yoksulluk sınırını 4 kişilik bir aile için 2000 YTL olarak saptıyorlar. Oysa asgari ücret şu anda brüt 530 YTL. Vergiler ve diğer kesintiler çıktıktan sonra bu 380 YTL'ye düşüyor. Bugünlerde asgari ücret komisyonu 2007 ücretlerini belirlemek için toplanıyor. Komisyonun yüzde 5 ila 10 arasında yani 20 ila 40 YTL arasında zam yapması bekleniyor. geçen sene yüzde 8.5 zam yapılmıştı. Asgari ücret bütün işçi sınıfının ücretlerini belirliyor. Asgari ücrete zam yüzde 5 olunca patronlar da toplu sözleşmelerde daha fazla vermek istemiyorlar. Öte yandan Türkiye'de çalışan yaklaşık 16 milyon kişinin sadece 12 milyonu asgari ücretin üzerinde ücret alıyor. Geri kalan 12 milyon ise asgari ücret üzerinden ücret alıyor. Dolayısıyla asgari ücretlerin belirlenmesi aslında Türkiye işçi sınıfının ücretlerinin belirlenmesi ile eş anlamlı. Ne var ki Türkiye emek hareketi asgari ücretlerin belirlenmesini böyle ele almıyor. Aynen kamu çalışan-

Asgari ücret ancak mücadeleyle artar

larının ücretlerinin belirlendiği "toplular görüşme" maskaralığı asgari ücretin belirlenmesinde de uygulanıyor.

Son 6 yılda işgücü maliyetleri Türkiye'de yüzde 12.6 oranında düşmüş. Bu bütün Avrupa'da bir rekor. Son 14 yıl içinde ise işçi gelirleri gerçek olarak yüzde 29 azalmış durumda. Geçtiğimiz yıl ise enflasyon yüzde 12 artarken asgari ücret sadece yüzde 8.5 arttı. Yani asgari ücret aslında düştü.

İşçiler aynı rezaleti 2007'de de yaşayacaklar. Maliye Bakanlığı'nın kendi verilerine göre son 12 yılda KİT'lerde çalışan işçilerin her 100 YTL'sinin 26'sı enflasyona kurban gitti. Kamuda çalışan işçiler bu 12 yılda sadece 4 kere enflasyonun üzerinde ücret zammı aldılar.

Resmen açıklanan enflasyon rakamlarının aslında işçi ve emekçilerin sokakta hissettikleri enflasyondan çok daha düşük olduğu göz önüne alınırsa emekçilerin son 12 yılda ki kayıpları daha da büyük.

Bütün bunların yanı sıra Türkiye'de işçiler asgari ücretin yüzde 28'i verilere ve diğer kesintilere gitmektedir. İşçi örgütleri bu konuda da ciddi bir mücadele vermiyorlar.

Türkiye'de sendikaların durumu belli. Üye kaybe-

diliyor. Sendikalar küçülüyor. Bu en mücadeleci KESK için dahi geçerli. Bunun başlıca nedeni işçilerin sendikaları işe yarar örgütler olarak görmemeleri.

İşçiler sendikalara öncelikle ücret zammı ve diğer sosyal hakların kazanılması için giriyorlar. Sendikalar işçilerin yaşam koşullarını düzeltmeyi başaramayınca işçilerin sendikalara katılmasının da bir anlamı kalmıyor.

Sendikalar gelişmek için öncelikle ekmek peynir mücadelesini güçlendirmek zorundalar. Bunun en başında ise asgari ücret için mücadele geliyor. Her sene açlık sınırı tesbit eden araştırmalar yayımlamak yetmiyor. Bu açlık sınırını aşmak için kararlı bir mücadele gerekiyor. Asgari ücret için mücadele edilmeden de işçi sınıfının diğer hakları için mücadele etmek mümkün değil.

1960'larda ve 70 lorde sendika hareketi gelişiyorsa bunun temel nedeni sendikaların yoğun bir ekmek peynir mücadelesi vermesiydi. Bugün sendikaların başında iki tür yönetici var.

Birincileri zaten patronlarla ve hükümetle içte olan, işbirlikçiler. Onların mücadele örgütlemesini beklemem mümkün değil.

İkinci grup ise daha çok solcu sendikacılardan oluşuy-

or. Onlar da günlük ekmek peynir mücadelesi yerine "demokrasi" mücadelesini, siyasal mücadeleyi önemsediklerini anlatıyorlar. Bunu da doğru dürüst yapmıyorlar.

Bu tür sendikacılığın en iyi örneği KESK'de. KESK yıllardır ücret talep etmiyerek "demokrasi mücadelesi" vermiş ve sonunda hemen bütün işkollarında yetkiyi kaybetmiştir.

Oysa ücret mücadelesi vermeden demokrasi mücadelesi verilemez.

KESK'in başlangıçta yoğun bir biçimde "demokrasi mücadelesi" vermesi kaçınılmazdır. Çünkü o vakitler sendika hakkı için mücadele ediliyordu.

Bu sendika hakkı doğru bir biçimde "grevli ve toplu sözleşmeli" olarak tesbit ediliyordu. Ne var ki grev ve toplu sözleşme hakları kazanılmadı. Yasa farklı çıktı. Ama yasa ile birlikte KESK'in grev ve toplu sözleşme hakkı için mücadelesi de esas olarak bitti.

Şimdi KESK ve ona bağlı sendikalar 14 Aralık'ta "üretimden gelen güçlerini kullanacaklar" yani grev yapacaklar.

14 Aralık bundenen çok önemli. 14 Aralık'ın başarısı bütün işçi mücadelesi açısından belirleyici olabilir.

Bir, iki haber

Bir haber: "İstanbul'da 75 yaşındaki felçli Hatice Arabacı, ölen eşi Halil Arabacı'nın cesediyle 4 gün aynı yatakta yatmak zorunda kaldı".

Bir diğer haber de, Ankara'dan. Mediha Yılmaz Hayvan Barınağı'nda 3 bin köpek, kafeslere tıkıştırılmış ve çoğu zaman kuru ekmekle besleniyorlar. Kafesler soğukta ve köpeklerin suları bile donuyor, hayvanlar açlıktan fare ve ölmüş yavruları yiyor.

Bunlar gibi pek çok haberi hemen her gün okumak mümkün. Koskocaman bir dünyada, ufalık parçalar. Parçaların geri kalanında daha kitlesel tehditler var. Savaş, küresel ısınma, medikoların kapatılması...

Böyle ufalık haberleri her gördüğümde inanılmaz öfke duyuyorum. Çoğu insanın tepkisi de benzer oluyor elbette; küfrediyor insan, ağlamak istiyor belki... Yardım kuruluşlarına koşuyor kimi zaman insanlar. Kimi 3.000 köpeğe 30 kilo mama götürüyor, kimi Filistin'e bebek maması. İyi niyetli ama nihayetinde çözümü sağlayamayacak yardımlar.

Şimdi medikoları kapatmak istiyorlar. Eğer medikoları kapatırlarsa ve bir bütün olarak sağlıkta özelleştirme adımlarını uygularlarsa, o zaman işte okulu muza, mahallemize de girecek.

Karamsar bir tablo mu? Hiç de değil! Tablonun kendisi kara, karanlık. Umut ise medikoların kapanmasına izin vermeyecek olmamızda. Umud, parçaları em geçmeyeip bütüne bakabilmemiz. Savaşlara, küresel ısınmaya, medikoların kapanmasına karşı mücadele ederken; bütün bu pisliklerin ve acıların kaynağı olan kapitalizmi gören ve "biz antikapitalisti!" diyenler umudun kendisi. İngiltere'de 2 milyonluk savaş karşıtı gösteride, Fransa'da milyonluk işçi-öğrenci gösterilerinde, Türkiye'de tezkerenin reddinde. Kazanmak için hareket eden ve bu nedenle kazanan, yaptığımız her kampanyada biraz daha güçlenen küresel bir antikapitalist hareketin içinde olmamızda. Umud, hareketimizin bu vahşi sistemi yeryüzünden silebilecek güce her gün daha da yaklaşıyor olmasında.